

Stanovisko sboru (podle článku 64)

Stanovisko 22/2024 k určitým povinnostem vyplývajícím ze spoléhání se na zpracovatele a dílčí zpracovatele

Přijato dne 7. října 2024

Shrnutí

Dánský dozorový úřad požádal Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) o vydání stanoviska k záležitostem s obecnou působností podle čl. 64 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Stanovisko přispívá k tomu, aby vnitrostátní dozorové úřady vykládaly některé aspekty článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, případně ve spojení s kapitolou V obecného nařízení o ochraně osobních údajů, harmonizovaným způsobem. Stanovisko se zabývá zejména otázkami týkajícími se výkladu některých povinností správců spoléhajících se na zpracovatele a dílčí zpracovatele, které vyplývají zejména z článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, jakož i ze znění smluv mezi správcem a zpracovatelem. Otázky se týkají zpracování osobních údajů v EHP, jakož i zpracování po předání do třetí země.

EDPB v tomto stanovisku dospěl k závěru, že správci by měli mít vždy snadno dostupné informace o totožnosti (tj. jméno, adresa, kontaktní osoba) všech zpracovatelů, dílčích zpracovatelů atd., aby mohli co nejlépe plnit své povinnosti podle článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to bez ohledu na riziko spojené s činností zpracování. Za tímto účelem by měl zpracovatel proaktivně poskytovat správci všechny tyto informace a měl by je udržovat stále aktuální.

Čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že správci mají povinnost zapojit zpracovatele poskytující „dostatečné záruky“ za účelem zavedení „vhodných“ opatření takovým způsobem, aby zpracování splňovalo požadavky obecného nařízení o ochraně osobních údajů a zajišťovalo ochranu práv subjektů údajů. EDPB se domnívá, že při posuzování, zda správci plní tuto povinnost a zásadu odpovědnosti (čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů), by dozorové úřady měly vzít v úvahu, že využívání zpracovatelů by nemělo snížit úroveň ochrany práv subjektů údajů. *Povinnost* správce ověřit, zda (dílčí) zpracovatelé poskytují „dostatečné záruky“, pokud jde o provedení vhodných opatření stanovených správcem, by měla platit bez ohledu na riziko pro práva a svobody subjektů údajů. *Rozsah* takového ověřování se však v praxi bude lišit v závislosti na povaze těchto technických a organizačních opatření, která mohou být přísnější nebo rozsáhlejší v závislosti na úrovni takového rizika.

EDPB ve stanovisku dále upřesňuje, že ačkoli by měl prvotní zpracovatel zajistit, aby navrhl dílčí zpracovatele poskytující dostatečné záruky, konečné rozhodnutí o zapojení konkrétního dílčího zpracovatele musí učinit správce a ten také ponese příslušnou odpovědnost, včetně v souvislosti s ověřováním záruk. Dozorové úřady by měly posoudit, zda je správce schopen prokázat, že ověření dostatečnosti záruk poskytnutých jeho (dílčími) zpracovateli proběhlo ke spokojenosti správce. Správce se může rozhodnout, že se bude spoléhat na informace obdržené od svého zpracovatele a v případě potřeby je může rozpracovat (například pokud se mu zdají neúplné, nepřesné nebo vyvolávají pochybnosti). Pokud jde konkrétněji o zpracování, které představuje vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, měl by správce zvýšit úroveň ověřování, pokud jde o kontrolu poskytnutých informací. V tomto ohledu se EDPB domnívá, že podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů nemá správce povinnost systematicky žádat o smlouvy o zpracování dílčími zpracovateli za účelem kontroly, zda byly povinnosti v oblasti ochrany údajů stanovené v prvotní smlouvě přeneseny do dalšího řetězce zpracování. Správce by měl v každém jednotlivém případě posoudit, zda je vyžádání kopie takových smluv nebo jejich přezkoumání vždy nezbytné, aby mohl prokázat dodržení zásady odpovědnosti.

Pokud se předávání osobních údajů mimo EHP uskutečňuje mezi dvěma (dílčími) zpracovateli v souladu s pokyny správce, podléhá správce stále povinností vyplývajícím z čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů o „dostatečných zárukách“ vedle povinností stanovených v článku 44, aby bylo zajištěno, že úroveň ochrany zaručená obecným nařízením o ochraně osobních údajů nebude předáváním osobních údajů znehodnocena. Zpracovatel/vývozce by měl vypracovat příslušnou dokumentaci v souladu s judikaturou, jak je vysvětleno v doporučeních EDPB 01/2020. Správce by měl takovou dokumentaci posoudit a být schopen ji příslušnému dozorovému úřadu předložit. Správce se může spoléhat na dokumentaci nebo informace obdržené od zpracovatele/vývozce a v případě potřeby je rozpracovat. Rozsah a povaha povinností správce posoudit tuto dokumentaci může záviset na důvodu předání a na tom, zda předání představuje prvotní nebo další předání.

EDPB se ve svém stanovisku rovněž zabýval otázkou týkající se znění smluv mezi správcem a zpracovatelem. V tomto ohledu je základním prvkem závazek zpracovatele zpracovávat osobní údaje pouze na základě doložených pokynů správce, ledaže zpracovateli „[zpracování] ukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje“ (čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů) – s odvoláním na obecnou zásadu, že smlouvy nemohou mít přednost před zákonem. S ohledem na smluvní svobodu stran přizpůsobit svou smlouvu mezi správcem a zpracovatelem jejich situaci v mezích čl. 28 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se EDPB domnívá, že uvedení slov „pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje“ (buď doslovně, nebo za velmi podobných podmínek) je důrazně doporučeno, není však povinné.

Pokud jde o varianty podobné znění „pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“, EDPB se domnívá, že se zde uplatní smluvní svoboda stran a ustanovení samo o sobě neporušuje čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB zároveň ve svém stanovisku upozorňuje na řadu otázek, neboť taková doložka neosvobozuje zpracovatele od dodržování povinností vyplývajících z obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

U osobních údajů předávaných mimo EHP považuje EDPB za nepravděpodobné, že by formulace „pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“ sama o sobě postačovala k dosažení souladu s čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s kapitolou V. Jak dokládají standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání a závazná podniková pravidla pro správce, čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů v zásadě nebrání tomu, aby do smlouvy byla zahrnuta ustanovení, která se zabývají požadavky práva třetí země na zpracování předaných osobních údajů. Stejně jako v případě těchto dokumentů by se však mělo rozlišovat mezi právními předpisy třetí země, které by znehodnotily úroveň ochrany zaručenou obecným nařízením o ochraně osobních údajů, a právními předpisy, které by tuto úroveň ochrany neznechodnotily. V neposlední řadě EDPB připomíná, že možnost, aby právo třetí země bránilo dodržování obecného nařízení o ochraně osobních údajů, by měla být faktorem, který strany zváží před uzavřením smlouvy (mezi správcem a zpracovatelem nebo mezi zpracovatelem a dílčím zpracovatelem).

Pokud zpracovatel zpracovává osobní údaje v rámci EHP, může se na něho za určitých okolností stále vztahovat právo třetí země. EDPB zdůrazňuje, že doplnění znění podobného formulaci „pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“ do smlouvy nezbavuje zpracovatele jeho povinností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

EDPB je také toho názoru, že návazné sledování závazku zpracovatele zpracovávat pouze na základě doložených pokynů při smluvním ustanovení „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu*“ (buď doslovně, nebo velmi podobně formulováno) nelze chápat jako doložený pokyn správce.

Obsah

1	Úvod	5
1.1	Shrnutí skutečností	5
1.2	Přípustnost žádosti o stanovisko podle čl. 64 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů	7
2	K odůvodněnosti žádosti	8
2.1	K výkladu čl. 28 odst. 1, 2 a 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 5 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 (otázky 1.1 a 1.3)	8
2.1.1	Identifikace subjektů v řetězci zpracování	9
2.1.2	Ověření a doložení dostatečnosti záruk poskytnutých všemi zpracovateli v řetězci zpracování ze strany správce	12
2.1.3	Ověření smlouvy mezi prvotním zpracovatelem a dalšími zpracovateli	17
2.2	K výkladu čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s článkem 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (předávání v řetězci zpracování – otázky 1.2 a 1.3)	19
2.3	K výkladu čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů (otázka 2) ..	26

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů,

s ohledem na článek 63 a čl. 64 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“),

s ohledem na Dohodu o EHP, a zejména na přílohu XI a protokol 37 uvedené dohody, ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018¹,

s ohledem na články 10 a 22 svého jednacího řádu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Hlavní úlohou Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (dále jen „sbor“ nebo „EDPB“) je zajistit jednotné uplatňování obecného nařízení o ochraně osobních údajů v celém Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“). Čl. 64 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že kterýkoli dozorový úřad, předseda EDPB nebo Komise mohou požádat, aby EDPB posoudil jakoukoli záležitost s obecnou působností nebo s účinky ve více než jednom členském státě EHP za účelem získání stanoviska. Cílem tohoto stanoviska je přezkoumat záležitost s obecnou působností nebo s účinky ve více než jednom členském státě EHP.

(2) Stanovisko sboru bude podle čl. 64 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 10 odst. 2 jednacího řádu EDPB přijato do osmi týdnů od okamžiku, kdy předseda a příslušné dozorové úřady rozhodnou, že předložený spis je úplný. Z rozhodnutí předsedy může být tato lhůta s přihlédnutím k náročnosti dané věci prodloužena o dalších šest týdnů,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1 ÚVOD

1.1 Shrnutí skutečností

1. Dne 5. července 2024 požádal dánský dozorový úřad Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (dále jen „EDPB“ nebo „sbor“) o vydání stanoviska k povinnostem správců, pokud jde o odpovědnost za řetězec zpracování, a ke vztahu mezi správci a jejich (dílčími) zpracovateli (dále jen „žádost“).
2. Dánský dozorový úřad prohlásil spis za úplný dne 8. července 2024. Předsedkyně sboru uznala spis za úplný dne 9. července 2024. Téhož dne byl spis rozeslán sekretariátem EDPB. Předsedkyně s ohledem na složitost záležitosti rozhodla o prodloužení zákonné lhůty v souladu s čl. 64 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a čl. 10 odst. 4 jednacího řádu.

¹ Pokud se v tomto stanovisku hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“. Pokud se v tomto stanovisku hovoří o „Unii“, rozumí se tím „EHP“.

3. Dánský dozorový úřad se ve své žádosti rovněž odvolává na zprávu přijatou EDPB v lednu 2023 o zjištění svého prvního koordinovaného opatření v oblasti prosazování předpisů² v rámci pro koordinované prosazování předpisů (CEF)³. Tato koordinovaná akce se zaměřila na využívání cloudových služeb ve veřejném sektoru. Ve zprávě EDPB dozorové úřady, které se účastnily koordinované akce, identifikovaly osm výzev zejména v souvislosti s využíváním cloudových služeb veřejnými orgány a poskytly seznam bodů, které by měly příslušné zúčastněné strany zohlednit při posuzování cloudových služeb a při spolupráci s poskytovateli cloudových služeb⁴. I když u většiny těchto bodů je rozsah povinností uložených obecným nařízením o ochraně osobních údajů jasný jak pro správce, tak pro zpracovatele, přesný rozsah určitých povinností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů zůstává podle dánského dozorového úřadu nejasný⁵.

Dánský dozorový úřad položil tyto otázky:

4. Otázka 1.1: S přihlédnutím k čl. 5 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů v případě zapojení zpracovatele do provádění zpracování jménem správce za účelem doložení souladu *mimo jiné* s čl. 28 odst. 1 a čl. 28 odst. 2 (a to i při předkládání dokumentace dozorovému úřadu při inspekci):
- a. Musí správce identifikovat všechny dílčí zpracovatele svého zpracovatele a jejich dílčí zpracovatele atd. v celém řetězci zpracování, nebo stačí identifikovat pouze první linii dílčích zpracovatelů využívaných zpracovatelem?
 - b. V jakém rozsahu a s jakou úrovní podrobnosti musí správce ověřovat a dokumentovat:
 - i. dostatečnost záruk poskytovaných zpracovateli, jejich dílčími zpracovateli atd.,
 - ii. obsah smluv mezi prvotním zpracovatelem a dalšími zpracovateli, aby bylo možné určit, zda dalším zpracovatelům byly uloženy stejné povinnosti podle čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů,
 - iii. a zda zpracovatelé, jejich dílčí zpracovatelé atd. splňují požadavky správce podle čl. 28 odst. 1?
5. Otázka 1.2: V případech předání nebo dalšího předání od (dílčího) zpracovatele jinému (dílčímu) zpracovateli v souladu s pokyny správce: Do jaké míry musí správce v rámci své povinnosti podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s článkem 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů posoudit a být schopen předložit od (dílčích) zpracovatelů dokumentaci, že úroveň ochrany osobních údajů není (dalším) předáváním znehodnocena?
6. Otázka 1.3: Liší se rozsah povinností podle čl. 28 odst. 1 a čl. 28 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 5 odst. 2 a článkem 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, jak byly zodpovězeny v otázce 1.1 a v otázce 1.2, v závislosti na riziku spojeném s činností zpracování? Pokud ano, jaký je rozsah těchto povinností u činností málo rizikové zpracování a jaký je rozsah pro vysoce rizikové činnosti zpracování?
7. Otázka 2: Musí smlouva nebo jiný právní akt podle práva Unie nebo práva členského státu podle čl. 28 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů obsahovat výjimku stanovenou v čl. 28 odst. 3

² Zpráva o akci pro koordinované prosazování předpisů v roce 2022 – Využívání cloudových služeb veřejným sektorem, 17. ledna 2023 (dále jen „zpráva CEF o cloudových službách“).

³ Rámec pro koordinované prosazování předpisů byl zřízen EDPB v říjnu 2020 s cílem zefektivnit prosazování předpisů a spolupráci mezi dozorovými úřady. Viz dokument EDPB o rámci pro koordinované prosazování předpisů podle nařízení 2016/679, přijatý dne 20. října 2020, verze 1.1.

⁴ Zpráva CEF o cloudových službách, s. 10–20.

⁵ Žádost, s. 1.

písm. a) „pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje“ (buď doslovně, nebo ve velmi podobném znění), aby byly tato smlouva nebo akt v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů?

8. Otázka 2a: Je-li odpověď na otázku 2 záporná, pokud smlouva nebo jiný právní akt podle práva Unie nebo členského státu, který rozšiřuje výjimku stanovenou v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů tak, aby se vztahovala i na právo třetí země obecně (např. „pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“), představuje to samo o sobě porušení čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů?
9. Otázka 2b: Je-li odpověď na otázku 2a záporná, měla by být taková rozšířená výjimka místo toho vykládána jako doložený pokyn správce ve smyslu čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů?

1.2 Přípustnost žádosti o stanovisko podle čl. 64 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů

10. Čl. 64 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že kterýkoli dozorový úřad může požádat, aby EDPB posoudil jakoukoli záležitost s obecnou působností nebo s účinky ve více než jednom členském státě za účelem získání stanoviska.
11. První otázky předložené dánským dozorovým úřadem se týkají povinností správců v souvislosti se zásadou odpovědnosti podle článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (otázky 1.1, 1.2 a 1.3), zatímco poslední otázka se týkala konkrétního obsahu smlouvy mezi správcem a zpracovatelem nebo právního aktu podle čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů (otázka 2).
12. EDPB se domnívá, že tyto otázky souvisejí s výkladem obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména s ohledem na vztah mezi správcí a jejich (dílčími) zpracovateli a s výkladem čl. 5 odst. 2, článků 24 a 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Žádost souvisí na jedné straně s povinnostmi správců týkajícími se zásady odpovědnosti a s úrovní dokumentace, kterou by měly dozorové úřady očekávat od všech správců, kteří využívají (dílčí) zpracovatele při provádění činností zpracování jejich jménem, a na druhé straně s obsahem smluv nebo právních aktů uzavřených mezi správcem a zpracovatelem. Tato žádost se proto týká „záležitosti s obecnou působností“ ve smyslu čl. 64 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
13. Kromě toho se EDPB domnívá, že žádost dánského dozorového úřadu je odůvodněná v souladu s čl. 10 odst. 3 jednacího řádu EDPB, neboť dánský dozorový úřad předložil argumenty ve prospěch potřeby jednotného výkladu otázek uvedených v žádosti.
14. Podle čl. 64 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů EDPB nevydává stanovisko, pokud již vydal stanovisko ke stejné záležitosti⁶. EDPB dosud neposkytl odpovědi na otázky vyplývající z žádosti dánského dozorového úřadu. Kromě toho dostupné pokyny EDPB, včetně zejména pokynů EDPB 07/2020 k pojmům správce a zpracovatele⁷ (dále jen „pokyny EDPB 07/2020“), poskytují určité pokyny k rozsahu povinností správce týkajících se zásady odpovědnosti podle článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, ale stávající pokyny se plně nezabývají všemi otázkami uvedenými

⁶ Čl. 64 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a čl. 10 odst. 4 jednacího řádu EDPB.

⁷ Pokyny EDPB 07/2020 k pojmům správce a zpracovatele v obecném nařízení o ochraně osobních údajů, verze 2.1, přijato dne 7. července 2021.

v žádosti⁸. Konkrétně například pokyny, které jsou k dispozici v souvislosti s čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, blíže neřeší otázku obsaženou v žádosti dánského dozorového úřadu, zda by podmínka „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje*“ měla být zahrnuta do smluv mezi správcem a zpracovatelem nebo právních aktů.

15. Z těchto důvodů se EDPB domnívá, že žádost dánského dozorového úřadu je přípustná a otázky vyplývající z žádosti dánského dozorového úřadu by měly být analyzovány ve stanovisku přijatém podle čl. 64 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

2 K ODŮVODNĚNOSTI ŽÁDOSTI

2.1 K výkladu čl. 28 odst. 1, 2 a 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 5 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 (otázky 1.1 a 1.3)

16. Tento oddíl se zabývá otázkami 1.1 a 1.3 předloženými sboru, jak je uvedeno v oddíle o „přípustnosti“ výše.
17. Článek 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví vztah mezi správcem a zpracovatelem a ukládá správcům a zpracovatelům přímé povinnosti. Úvodem je třeba poznamenat, že obecné nařízení o ochraně osobních údajů definuje „zpracovatele“ v čl. 4 bodě 8 obecným způsobem, který zahrnuje jak prvotního zpracovatele, kterého správce přímo využívá, tak zpracovatele tohoto zpracovatele a tak dále v celém řetězci zpracování.
18. EDPB zdůrazňuje, že posouzení úlohy stran (a toho, zda jednájí jako výhradní nebo společní správci nebo jako zpracovatelé) není předmětem žádosti. EDPB připomíná, že je především na stranách, aby posoudily svou skutečnou úlohu v závislosti na skutečnostech nebo okolnostech daného případu⁹, aniž by byla dotčena pravomoc dozorového úřadu ověřit, zda jejich posouzení odpovídá skutečnosti.
19. S ohledem na výše uvedené otázky se toto stanovisko zaměřuje pouze na působnost a rozsah povinností správce podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ověřit, zda (dílčí) zpracovatelé poskytují „dostatečné záruky“ podle čl. 28 odst. 2, a na související povinnosti správce týkající se odpovědnosti podle čl. 5 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹⁰.
20. Kromě toho EDPB konstatuje, že výše uvedené otázky se netýkají odpovědnosti správce vůči subjektům údajů za činnosti zpracování prováděné jeho jménem, například s ohledem na právo subjektů údajů na náhradu újmy podle článku 82 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. V tomto oddíle se proto zaměříme na poskytnutí vysvětlení dozorovým úřadům týkající se výkladu čl. 28 odst. 1 a čl. 28 odst. 2

⁸ Viz zejména pokyny EDPB 07/2020, oddíl 1.1 „Volba zpracovatele“ na straně 30, oddíl 1.3.4 „Zpracovatel musí dodržovat podmínky pro zapojení dalšího zpracovatele uvedené v čl. 28 odst. 2 a 4 (čl. 28 odst. 3 písm. d) obecného nařízení o ochraně osobních údajů)“ na straně 37, oddíl 1.6 „Dílčí zpracovatelé“ na straně 42.

⁹ Pokyny EDPB 07/2020, bod 12.

¹⁰ Tato otázka je svébytná a oddělená od jakýchkoli jiných povinností správce (nebo (dílčích) zpracovatelů) zajistit soulad s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, např. se zásadou zákonnosti nebo s povinnostmi podle článku 32 nebo kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Správce může být stále odpovědný za zpracování údajů, které spravuje a které není v souladu s těmito ustanoveními obecného nařízení o ochraně osobních údajů, i když splnil povinnost ověřit své (dílčí) zpracovatele v souladu s čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, jež je podrobně popsána v tomto stanovisku, a toto stanovisko se nezabývá odpovědností správce za soulad s jinými ustanoveními obecného nařízení o ochraně osobních údajů, než je čl. 24 odst. 1 a čl. 28 odst. 1 a 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 5 odst. 2 a článkem 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, pokud jde o určité povinnosti vyplývající ze spoléhání se na zpracovatele (jednoho či více) a na dílčí zpracovatele. Pro účely odpovědi na tyto otázky provede EDPB analýzu zaměřenou na situace, kdy nedochází k předávání osobních údajů mimo EHP. Naproti tomu v níže uvedeném oddíle týkajícím se otázky 1.2 posuzujeme situace, kdy dochází k předávání v celém řetězci zpracování.

2.1.1 Identifikace subjektů v řetězci zpracování

21. Pokud jde o otázku, zda by správce měl v podstatě identifikovat všechny dílčí zpracovatele svého zpracovatele, jejich dílčí zpracovatele atd. v celém řetězci zpracování, nebo pouze identifikovat první linii dílčích zpracovatelů, které zpracovatel zapojuje, EDPB především připomíná, že „*ačkoli řetězec [zpracování] může být značně dlouhý, správce si zachovává svou klíčovou úlohu při určování účelu a prostředků zpracování*“¹¹.
22. EDPB chápe slova „identifikovat“ a „informace o totožnosti“ pro účely odpovědi na otázku jako jméno/název, adresu, kontaktní osobu (jméno, funkci, kontaktní údaje) zpracovatele a popis zpracování (včetně jasného vymezení odpovědnosti v případě, že je povoleno více dílčích zpracovatelů)¹².
23. Pokud jde o výběr zpracovatelů, měli by být správci v postavení, které jim umožní účinně určit účely a prostředky zpracování podle čl. 4 bodu 7 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. V tomto ohledu je určení příjemců (včetně zpracovatelů) považováno za „podstatný prostředek“ zpracování, o němž rozhoduje správce¹³.
24. Za tímto účelem je s ohledem na využití **dalších zpracovatelů** prvotním zpracovatelem nezbytné předchodzí konkrétní nebo obecné písemné povolení správce podle čl. 28 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. V pokynech EDPB 07/2020 se objasnilo, že povinnosti stanovené v čl. 28 odst. 2 „*se uplatňují v případě, že (dílčí) zpracovatel hodlá zapojit další subjekt, čímž do řetězce přidává další článek tím, že mu svěřuje činnosti vyžadující zpracování osobních údajů*“¹⁴.
25. V případech, kdy se správce v době podpisu smlouvy rozhodne přijmout určité dílčí zpracovatele, měl by být do smlouvy nebo její přílohy zahrnut seznam schválených dílčích zpracovatelů. Seznam by měl být aktualizován v souladu s obecným nebo konkrétním povolením, které udělil správce¹⁵.
26. Pokud jde o zapojení dílčích zpracovatelů, obecné nařízení o ochraně osobních údajů stanoví možnost obecného nebo konkrétního povolení. **V případě konkrétního povolení** by správce měl písemně

¹¹ Pokyny EDPB 07/2020, bod 152.

¹² To odráží informace požadované pro identifikaci zpracovatelů v příloze IV standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcí a zpracovatelem (prováděcí rozhodnutí Komise 2021/915 ze dne 4. června 2021) a v příloze III standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání (prováděcí rozhodnutí Komise 2021/914 ze dne 4. června 2021).

¹³ Pokyny EDPB 07/2020, bod 40.

¹⁴ Pokyny EDPB 07/2020, bod 151 zní takto: „*Činnosti zpracování údajů často provádí velký počet aktérů a roste složitost řetězců subdodavatelů. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů zavádí konkrétní povinnosti, které se uplatňují v případě, že (dílčí) zpracovatel hodlá zapojit další subjekt, čímž do řetězce přidává další článek tím, že mu svěřuje činnosti vyžadující zpracování osobních údajů. Analýza toho, zda poskytovatel služeb jedná jako dílčí zpracovatel, by měla být provedena v souladu s tím, co je popsáno výše u pojmu zpracovatele.*“

¹⁵ Pokyny EDPB 07/2020, bod 154.

upřesnit, který dílčí zpracovatel má povolení a pro jakou konkrétní činnost a dobu zpracování¹⁶. Pokud není žádost zpracovatele o konkrétní povolení zodpovězena ve stanovené lhůtě, měla by být považována za zamítnutou¹⁷.

27. **V případě obecného pověření** by měl zpracovatel dát správci možnost schválit seznam dílčích zpracovatelů v okamžiku podpisu obecného pověření a možnost – včetně dostatečného časového rámce – vyslovit námitky proti případným následným změnám dílčích zpracovatelů¹⁸. EDPB připomíná, že by mělo být povinností prvotního **zpracovatele, aby proaktivně poskytoval určité informace** správci, a že „*povinnost zpracovatele informovat správce o jakékoli změně dílčích zpracovatelů znamená, že zpracovatel takové změny správci **aktivně oznámí** nebo jej na ně upozorní*“¹⁹.
28. To znamená, že informace týkající se identifikace všech dílčích zpracovatelů zpracovatele by měly být pro správce snadno dostupné. Identifikace těchto subjektů je obzvláště důležitá pro to, aby správce mohl mít kontrolu nad svými činnostmi zpracování, za něž je odpovědný, a v případě porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů může být pohnán k odpovědnosti.
29. Zpracovatel by proto měl poskytnout veškeré informace o tom, jak bude činnost zpracování jménem správce prováděna, včetně informací o využitém dílčím zpracovateli²⁰ a popisu zpracování, které je svěřeno dílčímu zpracovateli²¹.
30. Jinými právními důvody je odůvodněna nutnost správce identifikovat všechny zpracovatele a dílčí zpracovatele. Zpracovatelé, kterým jsou údaje sdělovány nebo předávány, jsou považováni za „příjemce“²².
- Aby byly splněny požadavky na transparentnost podle čl. 13 odst. 1 písm. e) a čl. 14 odst. 1 písm. e) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, měli by správci informovat subjekty údajů o příjemcích údajů nebo kategoriích příjemců údajů, a to co nejkonkrétněji a nejpodrobněji²³. Do záznamů o zpracování musí být rovněž zahrnuty informace o „kategoriích příjemců“ (čl. 30 odst. 1 písm. d)).

¹⁶ Pokyny EDPB 07/2020, body 153 a 155. Podle doložky 7.7 možnost 1 standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcí a zpracovateli by měl být seznam dílčích zpracovatelů výslovně schválených správcem uveden v příloze IV, která by měla být aktualizována.

¹⁷ Pokyny EDPB 07/2020, bod 155.

¹⁸ Viz také pokyny EDPB 07/2020, bod 156. „*Popřípadě může správce poskytnout obecné povolení k využívání dílčích zpracovatelů (ve smlouvě, včetně seznamu těchto dílčích zpracovatelů v příloze smlouvy) (...).*“ V této souvislosti je rovněž relevantní stanovisko EDPB 14/2019 k návrhu standardních smluvních doložek předloženému ze strany dánského dozorového úřadu (čl. 28 odst. 8 obecného nařízení o ochraně osobních údajů). Podle doložky 7.7 možnost 2 standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcí a zpracovateli má zpracovatel obecné povolení správce k zapojení dílčích zpracovatelů ze schváleného seznamu a předem výslovně písemně informuje správce o veškerých zamýšlených změnách tohoto seznamu dílčích zpracovatelů v podobě přijetí nebo nahrazení dílčích zpracovatelů.

¹⁹ Pokyny EDPB 07/2020, bod 128 (zvýraznění doplněno). Viz také poznámka pod čarou 14.

²⁰ Pokyny EDPB 7/2020, bod 143.

²¹ Viz například přílohu IV standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcí a zpracovateli a přílohu II standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání.

²² Č. 4 bod 9 obecného nařízení o ochraně osobních údajů; pokyny pracovní skupiny zřízené podle článku 29 k transparentnosti podle nařízení 2016/679, přijaté dne 29. listopadu 2017, naposledy revidované a přijaté dne 11. dubna 2018, WP260 rev.01, schválené EDPB (dále jen „pokyny pracovní skupiny podle článku 29 k transparentnosti“), s. 37.

²³ Pokyny pracovní skupiny zřízené podle článku 29 k transparentnosti, s. 37 („*V souladu se zásadou korektnosti musejí správci poskytnout informace o příjemcích, které jsou pro subjekty údajů nejvýznamnější. V praxi se obecně*

- Článek 15 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví mimo jiné právo na přístup k informacím o příjemcích nebo kategoriích příjemců, kterým byly nebo budou osobní údaje zpřístupněny²⁴. Soudní dvůr upřesnil, že toto ustanovení zahrnuje povinnost správce sdělit subjektu údajů skutečnou totožnost příjemců²⁵. Mimo případy, kdy správce může subjektu údajů uvést pouze kategorie příjemců, by měl mít správce v zásadě vždy možnost získat jména příjemců a poskytnout subjektům údajů potřebné informace bez zbytečného odkladu.
- Článek 19 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že správce oznamuje jednotlivým příjemcům, jimž byly osobní údaje zpřístupněny, veškeré opravy nebo výmazy osobních údajů nebo omezení zpracování s výjimkou případů, kdy se to ukáže jako nemožné nebo to vyžaduje nepřiměřené úsilí. SDEU objasnil, že druhá věta článku 19 výslovně přiznává subjektu údajů právo na to, aby byl informován o konkrétních příjemcích údajů²⁶.

31. Ačkoli to v těchto ustanoveních není výslovně uvedeno, EDPB se domnívá, že pro účely čl. 28 odst. 1 a 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů by správci měli mít informace o totožnosti všech zpracovatelů, dílčích zpracovatelů atd. kdykoli k dispozici²⁷, aby mohli co nejlépe plnit své povinnosti podle výše uvedených ustanovení. Tato dostupnost je rovněž nezbytná, aby správci mohli shromažďovat a posuzovat všechny informace nezbytné ke splnění požadavků obecného nařízení o ochraně osobních údajů, včetně toho, aby mohli bez zbytečného odkladu odpovědět na žádosti o přístup podle článku 15 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a rychle reagovat na porušení zabezpečení údajů, k nimž dochází v celém řetězci zpracování. To by platilo bez ohledu na riziko spojené s činností zpracování.

bude jednat o jména příjemců, tak aby subjekt údajů přesně věděl, kdo zpracovává jeho osobní údaje. Pokud se správci rozhodnou poskytnout pouze kategorie příjemců, měly by být tyto informace co nejkonkrétnější, s uvedením druhu příjemce (tj. odkazem na jeho činnosti), oboru, odvětví, pododvětví a místa, kde se příjemce nachází“); pokyny EDPB 01/2022 k právům subjektů údajů – právo na přístup, verze 2.1, přijaté dne 28. března 2023 (dále jen „pokyny EDPB 01/2022 (právo na přístup)“), bod 117 („informace o příjemcích nebo kategoriích příjemců by již podle článku 13 a 14 obecného nařízení o ochraně osobních údajů měly být co nejkonkrétnější s ohledem na zásady transparentnosti a spravedlnosti“); viz SDEU, rozsudek ze dne 12. ledna 2023, RW v. Österreichische Post AG, C-154/21, bod 25; stanovisko generálního advokáta k SDEU C-154/21, bod 36 („[články] 13 a 14 [obecného nařízení o ochraně osobních údajů] [...] stanoví povinnost správce poskytnout subjektu údajů informace týkající se kategorií příjemců nebo konkrétních příjemců osobních údajů, které se ho týkají, pokud tyto údaje jsou nebo nejsou získány od subjektu údajů“).

²⁴ Čl. 15 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Pokyny EDPB 01/2022 (právo na přístup), body 116–117.

²⁵ Rozsudek SDEU ze dne 12. ledna 2023, RW v. Österreichische Post AG, C-154/21, bod 51: „čl. 15 odst. 1 písm. c) [obecného nařízení o ochraně osobních údajů] musí být vykládán v tom smyslu, že právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům, které se ho týkají, stanovené tímto ustanovením, znamená v případě, že tyto údaje byly nebo budou zpřístupněny příjemcům, povinnost správce sdělit tomuto subjektu totožnost těchto příjemců, ledaže je nemožné identifikovat tyto příjemce nebo uvedený správce doloží, že žádosti subjektu údajů o přístup jsou zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené ve smyslu čl. 12 odst. 5 [obecného nařízení o ochraně osobních údajů], v kterýchžto případech může správce poskytnout subjektu údajů informace pouze o kategoriích dotčených příjemců“.

Soudní dvůr uznal, že subjekt údajů může rovněž „zvolit, že bude požadovat pouze informace týkající se kategorií příjemců“. Rozsudek SDEU ze dne 12. ledna 2023, RW v. Österreichische Post AG, C-154/21, bod 43.

Pokyny EDPB 01/2022 (právo na přístup), bod 117.

²⁶ Rozsudek SDEU ze dne 12. ledna 2023, RW v. Österreichische Post AG, C-154/21, bod 41.

²⁷ Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby správce mohl plnit své povinnosti i v případě, že je řetězec dílčího zpracování přerušen, protože se s jedním (dílčím) zpracovatelem nelze spojit, není ochoten nebo je v platební neschopnosti a je třeba kontaktovat jiného (dílčího) zpracovatele.

32. Za tímto účelem by měl zpracovatel správci aktivně poskytovat²⁸ veškeré informace o totožnosti všech zpracovatelů, dílčích zpracovatelů atd., kteří zpracovávají údaje jménem správce, a měl by tyto informace o všech zapojených dílčích zpracovatelích udržovat neustále aktuální. Správce a zpracovatel mohou do smlouvy zahrnout další podrobnosti o tom, jak a v jakém formátu má zpracovatel tyto informace poskytnout, neboť správce může chtít požádat o zvláštní formát, aby bylo pro správce snazší je vyhledat a uspořádat.

2.1.2 Ověření a doložení dostatečnosti záruk poskytnutých všemi zpracovateli v řetězci zpracování ze strany správce

33. Cílem otázek 1.1.b.i, 1.1.b.iii a 1.3 je objasnit, v jakém rozsahu a na jaké úrovni podrobnosti by měl správce ověřit a doložit dostatečnost záruk poskytovaných všemi zpracovateli v řetězci zpracování a do jaké míry se povinnosti podle čl. 28 odst. 1 a 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 5 odst. 2 a článkem 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů liší v závislosti na riziku spojeném s činnostmi zpracování. V souvislosti s těmito otázkami EDPB zdůrazňuje následující prvky.
34. V čl. 5 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je zakotvena zásada odpovědnosti, neboť správce se činí odpovědným za dodržování zásad ochrany údajů uvedených v čl. 5 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a za to, že je schopen tento soulad doložit. Ustanovení čl. 5 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se vztahuje na všechny obecné zásady uvedené v čl. 5 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
35. Ustanovení čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů obsahuje povinnost správce doložit, že zpracování je prováděno v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, ale také dále rozvíjí jednu z povinností, na něž se vztahuje zásada odpovědnosti: zavedení „vhodn[ých] technick[ých] a organizační[ch] opatření“²⁹. V čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se odkazuje na pojem „riziko“³⁰ jako na pojem relevantní pro jeho uplatňování, jako na jedno z kritérií, které musí správce zohlednit při posuzování vhodnosti takovýchto opatření³¹. V čl. 24 odst. 1

²⁸ Aby bylo dosaženo souladu s čl. 28 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby správce mohl rozhodnout o zapojení dalších dílčích zpracovatelů, jakož i dodržování čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby správce mohl ověřit, zda (dílčí) zpracovatelé poskytují dostatečné záruky zavedení technických a organizačních opatření.

²⁹ Rozsudek ze dne 25. ledna 2024, *BL v. MediaMarktSaturn Hagen-Iserlohn GmbH*, C-687/21, ECLI:EU:C:2024:72, bod 36: „Článek 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví obecnou povinnost správce osobních údajů zavést vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil, že uvedené zpracování bude prováděno v souladu s tímto nařízením, a mohl to doložit.“

³⁰ V 75. bodě odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů je uvedeno několik příkladů rizik: „zpracování [by] mohlo vést k diskriminaci, krádeži či zneužití identity, finanční ztrátě, poškození pověsti, ztrátě důvěrnosti osobních údajů chráněných služebním tajemstvím, neoprávněnému zrušení pseudonymizace nebo jakémukoliv jinému významnému hospodářskému či společenskému znevýhodnění“; v 76. bodě odůvodnění se uvádí: „Pravděpodobnost a závažnost rizika pro práva a svobody subjektu údajů by měly být určeny na základě povahy, rozsahu, kontextu a účelům zpracování. Riziko by mělo být hodnoceno na základě objektivního posouzení, které stanoví, zda operace zpracování představují riziko či vysoké riziko.“ Jak shrnul SDEU, „podle 76. bodu odůvodnění tohoto nařízení závisí pravděpodobnost a závažnost rizika na specifických rysech dotčeného zpracování a toto riziko by mělo být hodnoceno na základě objektivního posouzení“ (rozsudek SDEU ze dne 14. prosince 2023, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, bod 36).

³¹ Jak uvedl SDEU, „tento článek 24 v odstavci 1 vyjmenovává určitá kritéria, která je třeba zohlednit při posuzování vhodnosti takových opatření, a sice povahu, rozsah, kontext a účely zpracování, jakož i různé pravděpodobné a různé závažné rizika pro práva a svobody fyzických osob“, rozsudek ze dne 14. prosince 2023, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, bod 25. V témže rozsudku SDEU upřesnil, že „Vhodnost takových opatření musí být posouzena konkrétně, přičemž se prověří, zda tato opatření byla tímto

obecného nařízení o ochraně osobních údajů se rovněž dodává, že tato opatření mají být podle potřeby revidována a aktualizována.

36. Jak uvedl SDEU, „*čl. 5 odst. 2 a článek 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ukládají správcům obecné povinnosti týkající se odpovědnosti a dodržování předpisů. Tato ustanovení zejména vyžadují, aby správci přijali vhodná opatření, která zabrání případnému porušování pravidel stanovených v obecném nařízení o ochraně osobních údajů pro zajištění práva na ochranu údajů.*“³²
37. Zásada odpovědnosti je určena správci, včetně případů, kdy správce pověřil zpracovatele nebo dílčí zpracovatele zpracováním osobních údajů jejich jménem.
38. Podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů platí, že pokud správce zapojí zpracovatele do zpracování osobních údajů jeho jménem, musí použít pouze zpracovatele, který může poskytnout „*dostatečné záruky zavedení vhodných technických a organizačních opatření tak, aby dané zpracování splňovalo požadavky*“ obecného nařízení o ochraně osobních údajů „*a aby byla zajištěna ochrana práv subjektu údajů*“³³. Jak je uvedeno v pokynech EDPB 07/2020, zásada odpovědnosti je rovněž zohledněna v článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů³⁴.
39. V tomto ohledu EDPB zdůrazňuje, že pro účely posouzení souladu s čl. 24 odst. 1 a čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů by dozorové úřady měly vzít v úvahu, že **zapojení zpracovatelů by nemělo snížit úroveň ochrany práv subjektů údajů** ve srovnání se situací, kdy zpracování provádí přímo správce. To se týká zapojení prvotního zpracovatele, ale také zapojení dalších zpracovatelů v celém zpracovatelském řetězci, např. dílčích zpracovatelů a jejich dílčích zpracovatelů. Ustanovení čl. 24 odst. 1 a čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů by měla být vykládána v tom smyslu, že vyžadují, aby správce zajistil, že řetězec zpracování sestává pouze ze zpracovatelů, dílčích zpracovatelů, jejich dílčích zpracovatelů (atd.), kteří poskytují „*dostatečné záruky zavedení vhodných technických a organizačních opatření*“. Kromě toho by měl být správce schopen prokázat, že vážně zohlednil všechny prvky stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů³⁵. Tyto úvahy platí, i když řetězec zpracování může být dlouhý a složitý s různými zpracovateli, dílčími zpracovateli atd. zapojenými v různých fázích činnosti zpracování. Správce by měl při výběru svých zpracovatelů a dozoru nad nimi postupovat s náležitou péčí.
40. Pokud jde o volbu **prvotního zpracovatele**, správce by měl ověřit dostatečnost poskytnutých záruk případ od případu s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i k rizikům pro práva a svobody fyzických osob, a to na základě typu zpracování svěřeného zpracovateli³⁶. Podle čl. 28 odst. 5 obecného nařízení o ochraně osobních údajů může být jedním z prvků, jimiž lze doložit

správcem zavedena s přihlédnutím k jednotlivým kritériím stanoveným (...) a potřebám ochrany údajů dotyčného zpracování, jakož i rizikům plynoucím z tohoto zpracování“, bod 30; rovněž připomněl v rozsudku ze dne 25. ledna 2024, *BL v. MediaMarktSaturn Hagen-Iserlohn GmbH*, C-687/21, ECLI:EU:C:2024:72, bod 38: „*Ze znění článků 24 a 32 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vyplývá, že vhodnost opatření zavedených správcem musí být posouzena konkrétně, s přihlédnutím k jednotlivým kritériím stanoveným v těchto člancích a potřebám ochrany údajů, které jsou specificky spojeny s dotyčným zpracováním, jakož i s riziky plynoucími z tohoto zpracování, a to tím spíše, že uvedený správce musí být schopen doložit soulad uvedených opatření s tímto nařízením, což je možnost, o kterou by v případě připuštění nevyvratitelné domněnky přišel.*“ Je třeba poznamenat, že analýza SDEU se týká rovněž článku 32 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

³² Rozsudek ze dne 27. října 2022, *Proximus NV v. Gegevensbeschermingsautoriteit*, C-129/21, ECLI:EU:C:2022:833, bod 81. Viz rovněž pokyny EDPB 07/2020, bod 9.

³³ Pokyny EDPB 07/2020, bod 94.

³⁴ Pokyny EDPB 07/2020, bod 8.

³⁵ Pokyny EDPB 07/2020, bod 94.

³⁶ Pokyny EDPB 07/2020, bod 96.

dostatečné záruky, skutečnost, že zpracovatel dodržuje schválený kodex chování podle článku 40 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebo schválený mechanismus pro vydávání osvědčení podle článku 42 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

41. Jak již EDPB uvedl dříve, správce by měl při ověřování záruk poskytovaných zpracovateli zohlednit několik prvků³⁷ a často bude vyžadováno vzájemné poskytnutí příslušné dokumentace³⁸. V každém případě „[z]áruky ‚poskytnuté‘ zpracovatelem jsou záruky, které je zpracovatel schopen správcí uspokojivě prokázat, neboť jsou jediné, které správce může účinně zohlednit při posuzování souladu s jeho povinnostmi“³⁹. Samotný čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ani předchozí dokumenty EDPB neobsahují vyčerpávající seznam dokumentů nebo opatření, které by měl zpracovatel ukázat nebo prokázat, neboť to do značné míry závisí na konkrétních okolnostech zpracování⁴⁰. Správce se může například rozhodnout, že vypracuje dotazník jako prostředek ke shromáždění informací od svého zpracovatele s cílem ověřit příslušné záruky, požádat o příslušnou dokumentaci, spoléhat se na veřejně dostupné informace a/nebo osvědčení nebo zprávy o auditu od důvěryhodných třetích stran a/nebo provádět audity na místě.
42. EDPB již upřesnil, že povinnost používat pouze zpracovatele „poskytující dostatečné záruky“ obsažená v čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů je trvalou povinností a že správce by měl v přiměřených intervalech záruky zpracovatele ověřovat⁴¹.
43. S ohledem na otázku 1.3, kterou vznesl dánský dozorový úřad ve své žádosti týkající se rizika spojeného se zpracováním, EDPB zdůrazňuje, že pojem rizika hraje důležitou úlohu v řadě ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména těch, která se týkají kapitoly IV obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁴².
44. Je důležité zdůraznit, že odkaz na „riziko“ v čl. 24 odst. 1 a 74. bodě odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů by neměl být vykládán v tom smyslu, že správce může zanedbat své povinnosti podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebo se od nich odchýlit na základě pouhé skutečnosti, že považuje riziko pro práva a svobody subjektů údajů za „nízké“. Povinnost zavést „vhodná technická a organizační opatření“ k zajištění souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů podle čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů platí vždy, ale opatření, která jsou nezbytná k dosažení tohoto výsledku, se mohou lišit v závislosti na riziku⁴³.

³⁷ Pokyny EDPB 07/2020, body 97–98 (odkazující na odborné znalosti, spolehlivost a zdroje zpracovatele, jakož i na pověst zpracovatele na trhu a na dodržování schváleného kodexu chování nebo mechanismu pro vydávání osvědčení).

³⁸ Pokyny EDPB 07/2020, bod 95 (kde jsou uvedeny některé příklady: zásady ochrany soukromí, servisní podmínky, záznamy o činnostech zpracování, zásady správy záznamů, zásady bezpečnosti informací, zprávy o externích auditech ochrany údajů, uznávaná mezinárodní osvědčení, jako je řada ISO 27000).

³⁹ Pokyny EDPB 07/2020, bod 95.

⁴⁰ Pokyny EDPB 07/2020, bod 96 („Posouzení, zda jsou záruky dostatečné, je formou posouzení rizik, které bude do značné míry záviset na typu zpracování, jež je zpracovateli svěřeno, a musí být prováděno případ od případu s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i k rizikům pro práva a svobody fyzických osob. V důsledku toho nemůže EDPB poskytnout vyčerpávající seznam dokumentů nebo opatření, které musí zpracovatel v daném scénáři ukázat nebo prokázat, neboť to do značné míry závisí na konkrétních okolnostech zpracování.“).

⁴¹ Pokyny EDPB 07/2020, bod 99: „a to případně i prostřednictvím auditů a inspekcí“.

⁴² Pojem „riziko“ je uveden v člancích 24, 25, 27, 30, 32, 33, 34, 35, 36 a 39 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

⁴³ Rozsudek SDEU ze dne 14. prosince 2023, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, bod 35: „74. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů zdůrazňuje, že je důležité, aby měl správce

45. Ačkoli čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů neobsahuje konkrétní odkazy na „riziko“, vyplývá z něj potřeba zvážit míru rizika pro práva a svobody subjektů údajů. Požadavek uvedený v čl. 28 odst. 1 využívat pouze zpracovatele, kteří poskytují „dostatečné záruky“ zavedení „vhodných technických a organizačních opatření“, by měl být vykládán v tom smyslu, že naznačuje nutnost zvážit poskytnutí dostatečných záruk ze strany zpracovatelů, že zavedou tato opatření, a to s ohledem na rizika zpracování, protože například úroveň bezpečnostních opatření, která mají být zavedena, závisí také na rizicích.
46. Riziko spojené s činnostmi zpracování hraje důležitou úlohu při určování vhodnosti technických a organizačních opatření spolu s ostatními kritérii uvedenými v čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁴⁴. V závislosti na úrovni rizika spojeného s činnostmi zpracování (například pokud jsou zpracovávány zvláštní kategorie osobních údajů) může správce stanovit přísnější nebo rozsáhlejší technická a organizační opatření. Každý zpracovatel by proto měl poskytnout dostatečné záruky pro účinné provádění „vhodných“ opatření stanovených správcem.
47. EDPB se domnívá, že **povinnost správce ověřit, zda (dílčí) zpracovatelé poskytují dostatečné záruky pro provádění opatření stanovených správcem, by se měla uplatnit bez ohledu na riziko pro práva a svobody subjektů údajů.**
48. **Rozsah takového ověřování se však v praxi bude lišit v závislosti na povaze těchto organizačních a technických opatření, kterou správce určí kromě jiných kritérií na základě rizika souvisejícího se zpracováním.** Například pokud činnosti zpracování představují nižší riziko pro práva a svobody subjektů údajů, budou odpovídající „vhodná opatření“ méně přísná. Rozsah ověřování ze strany správce proto může být v praxi menší. Naopak v případě vyšších rizik vyplývajících z dotčeného zpracování může být úroveň ověřování správce důležitější, pokud jde o kontrolu dostatečných záruk, jež nabízí celý řetězec zpracování, a to vzhledem k tomu, že „vhodná opatření“, která je třeba zavést, jsou rozsáhlejší a spolehlivější k řešení rizik pro subjekty údajů.
49. V tomto ohledu může správce v závislosti na úrovni rizika spojeného s činnostmi zpracování zvýšit úroveň ověřování tím, že sám ověří smlouvy o zpracování dílčími zpracovateli a/nebo rovněž uloží prvotnímu zpracovateli rozšířené ověřování a dokládání.
50. V souladu se zásadou odpovědnosti by správce měl každé opatření, které je považováno za nezbytné pro dosažení souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, a to i na základě rizika spojeného se zpracováním, náležitě doložit⁴⁵. Tuto povinnost usnadňuje na jedné straně **povinnost**

povinnost zavést vhodná a účinná opatření a být schopen doložit, že činnosti zpracování jsou v souladu s tímto nařízením, včetně účinnosti opatření, která by měla zohledňovat kritéria související s charakteristikami dotyčného zpracování a s jím představovaným rizikem, která jsou rovněž uvedena v jeho člancích 24 a 32“.

⁴⁴ V čl. 24 odst. 1 se odkazuje na „povahu, rozsah, kontext a účely zpracování, jakož i různě pravděpodobná a různě závažná rizika pro práva a svobody fyzických osob“.

⁴⁵ Pokud jde o důkazní břemeno správce, viz rozsudek SDEU ze dne 14. prosince 2023, *Natsionalna agentsia za prihodite*, C-340/21, EU:C:2023:986, bod 52: „Ze znění čl. 5 odst. 2, čl. 24 odst. 1 a čl. 32 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů jednoznačně vyplývá, že důkazní břemeno ohledně toho, že osobní údaje jsou zpracovávány způsobem, který zajistí jejich náležité zabezpečení ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. f) a článku 32 tohoto nařízení, nese dotyčný správce“; viz také rozsudek SDEU ze dne 25. ledna 2024, *BL v. MediaMarktSaturn Hagen-Iserlohn GmbH*, C-687/21, ECLI:EU:C:2024:72, bod 42 „V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že ze znění článků 5, 24 a 32 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení se 74. bodem odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že v rámci žaloby na náhradu újmy na základě článku 82 tohoto nařízení nese důkazní břemeno ohledně toho, že osobní údaje jsou zpracovávány způsobem, který zajistí jejich náležité zabezpečení ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. f) a článku 32 uvedeného nařízení, příslušný správce. Takové rozložení důkazního břemene může nejen motivovat správce těchto údajů k přijetí bezpečnostních opatření požadovaných obecným nařízením o ochraně osobních

pomoci a auditu uložená zpracovatelům a na druhé straně **informace poskytnuté správci prvotním zpracovatelem** před zapojením dalších zpracovatelů.

51. Za prvé, EDPB konstatuje, že zpracovatelé mají povinnost pomáhat správci při plnění určitých požadavků obecného nařízení o ochraně osobních údajů (podle čl. 28 odst. 3 písm. e) a f))⁴⁶. Obecněji řečeno, zpracovatel má povinnost zpřístupnit správci veškeré informace nezbytné k doložení souladu s článkem 28 (čl. 28 odst. 3 písm. h))⁴⁷. Správce by měl být plně informován o podrobnostech zpracování, které jsou relevantní pro prokázání souladu s povinnostmi stanovenými v článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a zpracovatel by měl poskytnout veškeré informace o tom, jak je činnost zpracování prováděna jménem správce⁴⁸. Ve smlouvě by mělo být uvedeno, jak často a jakým způsobem by měl probíhat tento tok informací⁴⁹.
52. Správce se proto může spoléhat na informace poskytnuté zpracovatelem podle čl. 28 odst. 3 písm. h) obecného nařízení o ochraně osobních údajů při plnění své povinnosti doložit přijatá opatření, pokud informace předložené zpracovatelem skutečně prokazují soulad. Vzhledem k tomu, že zpracovatel je dobře situován, aby byl informován o podrobnostech zpracování, které provádí, a o zpracováních prováděných dílčími zpracovateli, měl by správci aktivně zpřístupnit všechny relevantní informace⁵⁰.
53. Výše uvedené platí i pro dílčí zpracovatele. Zpracovatelé jsou totiž povinni přenést povinnosti související s poskytováním pomoci dále v rámci zpracovatelského řetězce (čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů).
54. Za druhé, **využití dílčích zpracovatelů**, jak bylo připomenuto výše, je možné pouze s předchozím písemným povolením správce, které může být konkrétní nebo obecné. Pokud se správce rozhodne udělit obecné povolení, „mělo [by] být doplněno kritérii pro volbu zpracovatele (např. záruky z hlediska technických a organizačních opatření, odborné znalosti, spolehlivost a zdroje)“⁵¹.
55. Jak vysvětlil EDPB, „[a]by bylo možné provést posouzení a rozhodnout, zda povolit dílčí dodávky, bude zpracovatel muset správci údajů poskytnout seznam zamýšlených dílčích zpracovatelů (u každého z nich včetně: jejich umístění, toho, co budou dělat, a dokladu o tom, jaké záruky byly zavedeny)“⁵². Tyto informace jsou nezbytné pro to, aby správce mohl dodržovat zásadu odpovědnosti stanovenou v čl. 5 odst. 2 a v článku 24 a ustanovení čl. 28 odst. 1, článku 32 a kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁵³. Pokud jde o předávání osobních údajů mimo EHP, EDPB odkazuje na níže uvedenou odpověď na otázku 1.2 položenou dánským dozorovým úřadem.

údajů, ale rovněž zajistit užitečný účinek práva na náhradu újmy stanoveného v článku 82 tohoto nařízení a dostát záměrům unijního normotvůrce uvedeným v 11. bodě odůvodnění tohoto nařízení“.

⁴⁶ Viz pokyny EDPB 07/2020, body 130–138.

⁴⁷ Viz pokyny EDPB 07/2020, body 143–145.

⁴⁸ Pokyny EDPB 07/2020, bod 143.

⁴⁹ Pokyny EDPB 07/2020, bod 143.

⁵⁰ Pokyny EDPB 07/2020, bod 143, odkazující na čl. 28 odst. 3 písm. h): „Například, příslušné části záznamů zpracovatele o činnostech zpracování mohou být sdíleny se správcem. Zpracovatel by měl poskytnout veškeré informace o tom, jak bude činnost zpracování prováděna jménem správce. Tyto informace by měly zahrnovat informace o fungování používaných systémů, bezpečnostních opatřeních, způsobu, jakým jsou splněny požadavky na uchovávání údajů, umístění údajů, předávání údajů, o tom, kdo má přístup k údajům a kdo jsou příjemci údajů, o využití dílčích zpracovatelů atd.“ Možnost správce provést audit je rovněž uvedena v bodě 144: „Cílem tohoto auditu je zajistit, aby měl správce veškeré informace o činnosti zpracování prováděné jeho jménem a o zárukách poskytovaných zpracovatelem.“

⁵¹ Pokyny EDPB 07/2020, bod 156.

⁵² Pokyny EDPB 07/2020, bod 152.

⁵³ Pokyny EDPB 07/2020, poznámka pod čarou 69.

56. Jak připomíná EDPB, prvotní zpracovatel by měl zajistit, aby navrhl dílčí zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky⁵⁴. Nutnost, aby prvotní zpracovatel poskytl výše uvedené informace, ukazuje, že **zpracovatel hraje úlohu při výběru dílčích zpracovatelů a při ověřování záruk, které poskytuje, a měl by správci poskytnout dostatečné informace**. To je také v souladu se skutečností, že bez ohledu na kritéria uvedená správcem pro výběr dalších zpracovatelů zůstává prvotní zpracovatel vůči správci plně odpovědný za plnění povinností dílčích zpracovatelů (čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů).
57. V tomto ohledu, i když je podle čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů přímou odpovědností zpracovatele, který zapojil dílčího zpracovatele, zajistit, aby byly tomuto dalšímu zpracovateli uloženy stejné povinnosti na ochranu údajů, jaké jsou stanoveny v prvotní smlouvě mezi správcem a zpracovatelem, neznamená to, že správce odpovídá za zajištění souladu s požadavky čl. 28 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a za schopnost tento soulad prokázat.
58. **Konečné rozhodnutí o tom, zda bude zapojen konkrétní dílčí zpracovatel, učiní správce a ten také nese související odpovědnost, včetně ověření dostatečnosti záruk poskytnutých dílčím zpracovatelem.** Jak již bylo připomenuto, v případě obecného nebo konkrétního povolení je vždy na správci, aby rozhodl, zda schválí zapojení tohoto dílčího zpracovatele, nebo zda proti němu vysloví námitku.
59. Při posuzování souladu s čl. 24 odst. 1 a čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů by dozorové úřady měly posoudit, zda je správce schopen prokázat, že ověření dostatečnosti záruk poskytnutých jeho dílčími zpracovateli proběhlo ke spokojenosti správce. To znamená, že se správce může rozhodnout, že bude spoléhat na informace obdržené od svého zpracovatele a v případě potřeby je rozpracuje. Například v případě, že se informace, které správce obdržel, zdají být neúplné, nepřesné nebo vyvolávají pochybnosti, nebo pokud je to vhodné na základě okolností případu včetně rizika spojeného se zpracováním, měl by správce požádat o doplňující informace a/nebo informace ověřit a v případě potřeby je doplnit/opravit.
60. Pokud jde konkrétněji o zpracování, které představuje vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, měl by správce zvýšit svou úroveň ověřování, pokud jde o kontrolu poskytnutých informací týkajících se záruk předložených různými zpracovateli v řetězci zpracování.

2.1.3 Ověření smlouvy mezi prvotním zpracovatelem a dalšími zpracovateli

61. Dánský dozorový úřad se v podstatě ptá, zda a do jaké míry má správce povinnost ověřit a doložit, že smlouvy o zpracování dílčími zpracovateli ukládají stejné povinnosti dalším zpracovatelům.
62. Ustanovení čl. 28 odst. 4⁵⁵ ukládá zpracovatelům v tomto ohledu přímou povinnost. Kromě toho čl. 28 odst. 3 písm. d) vyžaduje, aby správce a zpracovatel ve své smlouvě „stanovili“ povinnost zpracovatele dodržovat podmínky uvedené v čl. 28 odst. 4, čímž se tento požadavek stává smluvní povinností uloženou zpracovateli. Jinými slovy **prvotní zpracovatel je právně a smluvně povinen přenést stejné**

⁵⁴ Pokyny EDPB 07/2020, bod 159.

⁵⁵ Čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů: „Pokud zpracovatel zapojí dalšího zpracovatele, aby jménem správce provedl určité činnosti zpracování, musí být tomuto dalšímu zpracovateli uloženy na základě smlouvy nebo jiného právního aktu podle práva Unie nebo členského státu stejné povinnosti na ochranu údajů, jaké jsou uvedeny ve smlouvě nebo jiném právním aktu mezi správcem a zpracovatelem podle odstavce 3, a to zejména poskytnutí dostatečných záruk, pokud jde o zavedení vhodných technických a organizačních opatření tak, aby zpracování splňovalo požadavky tohoto nařízení.“

povinnosti na ochranu údajů do smluv o zpracování dílčími zpracovateli, které uzavírá s dalšími zpracovateli.

63. Podobně budou další zpracovatelé smluvně zavázáni (prvotním zpracovatelem), aby uložili stejné povinnosti na ochranu údajů svým vlastním zpracovatelům, a tak dále v řetězci zpracování⁵⁶. Není vyžadováno, aby smlouva o zpracování dílčími zpracovateli obsahovala totožné formulace jako smlouva o zpracování údajů uzavřená s prvotním zpracovatelem⁵⁷.
64. EDPB připomíná, že pokud dílčí zpracovatel nesplní své povinnosti, konečnou odpovědnost za plnění povinností tohoto jiného dílčího zpracovatele nese správce. Prvotní zpracovatel však zůstává vůči správci odpovědný, takže správce má možnost uplatnit smluvní nárok vůči svému prvotnímu zpracovateli, pokud tento zpracovatel nepřenesl stejné povinnosti na ochranu údajů do smluv o zpracování dílčími zpracovateli.
65. Zpracovatelé mají povinnost zpřístupnit správci veškeré informace nezbytné k doložení souladu s čl. 28 odst. 3 písm. h) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Na žádost správce bude proto muset prvotní zpracovatel poskytnout smlouvy o zpracování dílčími zpracovateli uzavřené mezi prvotním zpracovatelem a dalšími zpracovateli.
66. V tomto ohledu standardní smluvní doložky Evropské komise mezi správcem a zpracovateli⁵⁸ a standardní smluvní doložky pro mezinárodní předávání⁵⁹ poskytují správci možnost požádat o kopii smlouvy o zpracování dílčími zpracovateli uzavřené mezi původním zpracovatelem a dalšími zpracovateli. Tuto možnost rovněž umožňují tři standardní smluvní doložky mezi správcem a zpracovateli přijaté

⁵⁶ Ve společném stanovisku EDPB a evropského inspektora ochrany údajů 2/2021 k prováděcímu rozhodnutí Evropské komise o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí EDPB a evropský inspektor ochrany údajů zdůraznili, že strany musí ve vztahu mezi dvěma zpracovateli zohlednit požadavek čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (bod 66).

⁵⁷ Pokyny EDPB 07/2020, bod 160: „Uložení ‚stejných‘ povinností by mělo být vykládáno spíše funkčním než formálním způsobem: není nutné, aby smlouva obsahovala přesně tatáž slova, jako jsou slova použitá ve smlouvě mezi správcem a zpracovatelem, ale měla by zajistit, aby povinnosti byly v podstatě stejné.“ EDPB rovněž konstatuje, že pokud se dva zpracovatelé spoléhají na modul 3 (od zpracovatele zpracovateli) standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání, dodatečnou záruku poskytuje prvotní zpracovatel. Podle doložky 8.1 písm. d) standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání vývozce údajů (původní zpracovatel) zaručuje, že dovozci údajů (dílčímu zpracovateli) uložil stejné povinnosti na ochranu údajů, jaké stanoví smlouva nebo jiný právní akt podle práva Unie nebo členského státu mezi správcem a vývozcem.

⁵⁸ V oddíle 7 o využívání dílčích zpracovatelů stanoví čl. 7 odst. 7 písm. c) standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcem a zpracovateli: „Zpracovatel poskytne správci na jeho žádost opis dohody s dílčím zpracovatelem a veškeré následné změny dohody. V rozsahu nutném k ochraně obchodního tajemství nebo jiných důvěrných informací, včetně osobních údajů, může zpracovatel před poskytnutím opisu text dohody upravit.“ Prováděcí rozhodnutí Komise 2021/915 ze dne 4. června 2021 o standardních smluvních doložkách mezi správcem a zpracovateli podle čl. 28 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679 a čl. 29 odst. 7 nařízení (EU) 2018/1725 (dále jen „standardní smluvní doložky Evropské komise mezi správcem a zpracovateli“).

⁵⁹ Modul 2 (od správce zpracovateli), doložka 9 písm. c) standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání stanoví: „Dovozce údajů poskytne vývozci údajů na jeho žádost kopii takové dohody s dílčím zpracovatelem a veškeré její následné změny. V rozsahu nezbytném k ochraně obchodních tajemství nebo jiných důvěrných informací, včetně osobních údajů, může dovozce údajů před sdílením kopie znění této dohody upravit.“ Modul tři (od zpracovatele zpracovateli) navíc stanoví, že „Dovozce údajů poskytne na žádost vývozce údajů nebo správce kopii takové dohody s dílčím zpracovatelem a veškeré její následné změny. V rozsahu nezbytném k ochraně obchodních tajemství nebo jiných důvěrných informací, včetně osobních údajů, může dovozce údajů před sdílením kopie znění této dohody upravit.“ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/914 ze dne 4. června 2021 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (dále jen „standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání“).

dozorovými úřady⁶⁰. Tato možnost je vyjádřením práva správce na audit podle čl. 28 odst. 3 písm. h) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Pokud o to správce požádá, zpracovatel by měl takovou kopii poskytnout.

67. EDPB nicméně konstatuje, že standardní smluvní doložky neupravují, zda správce *musí* požádat o takovou kopii, aby splnil povinnost podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
68. V tomto smyslu nemůže skutečnost, zda se správce rozhodne požádat o takovou kopii či nikoliv, určovat odpovědnost správce. Zpracovatel má v každém případě rovněž právní a smluvní závazky, které mu ukládají, aby uložil stejné povinnosti na ochranu údajů jako v prvotní smlouvě.
69. Přesto **správce nemá povinnost systematicky žádat o smlouvy o zpracování dílčími zpracovateli za účelem kontroly, zda byly povinnosti v oblasti ochrany údajů stanovené v prvotní smlouvě přeneseny do dalšího řetězce zpracování.** Správce by měl v každém jednotlivém případě posoudit, zda je vyžádání kopie takových smluv nebo jejich přezkoumání v každém okamžiku nezbytné, aby mohl prokázat dodržení zásady odpovědnosti. V souvislosti s výkonem svého práva na audit podle čl. 28 odst. 3 písm. h) by měl mít správce zaveden postup pro provádění auditních kampaní s cílem ověřit na vzorku, zda smlouvy s jeho dílčími zpracovateli obsahují nezbytné povinnosti na ochranu údajů.
70. Nutnost požádat o kopii smlouvy o zpracování dílčím zpracovatelem tedy závisí na okolnostech daného případu. Například v případě pochybností ohledně toho, zda zpracovatel nebo dílčí zpracovatel dodržují požadavky čl. 28 odst. 1 a 4, nebo na žádost dozorového úřadu by měl správce požádat o tuto smlouvu za účelem přezkumu (např. v případě, že u dalšího zpracovatele došlo k porušení zabezpečení osobních údajů, nebo v případě jiných veřejně dostupných informací nebo jiných informací, které má správce k dispozici), např. mohou existovat vzory smluv o zpracování údajů dílčím zpracovatelem, které nesplňují požadavky čl. 28 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
71. Aby byl zajištěn soulad s čl. 28 odst. 1 s ohledem na zásadu odpovědnosti, může kopie smluv o zpracování dílčím zpracovatelem správcí pomoci doložit, že jeho zpracovatelé a dílčí zpracovatelé poskytují dostatečné záruky, včetně toho, že zpracovatel dodržuje čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB podotýká, že správce nemusí být schopen posoudit, zda jsou záruky poskytnuté ve vztahu k dílčímu zpracovateli dostatečné, aniž by měl přístup k obsahu smlouvy o zpracování dílčím zpracovatelem a posoudil jej. I když ve smlouvě mohou být stanoveny písemně záruky, smluvní ujednání nemohou sama o sobě doložit, že smluvní strany účinně uplatňují dostatečné záruky.

2.2 K výkladu čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s článkem 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (předávání v řetězci zpracování – otázky 1.2 a 1.3)

72. Cílem otázky 1.2 uvedené v žádosti je poskytnout vysvětlení v případech předávání nebo dalšího předávání od (dílčího) zpracovatele jinému (dílčímu) zpracovateli, do jaké míry by měl správce v rámci své povinnosti podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s článkem 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů posoudit dokumentaci od (dílčích) zpracovatelů, že úroveň ochrany osobních údajů není znehodnocena prvotním nebo dalším předáním.

⁶⁰ Standardní smluvní doložky dánského dozorového úřadu pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména doložka 7.5; standardní smluvní doložky litevského dozorového úřadu pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména doložka 18; standardní smluvní doložky slovinského dozorového úřadu pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména doložka 6.5.

73. Cílem otázky 1.3 je objasnit, zda se rozsah povinností podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 5 odst. 2 a článkem 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů v souladu s odpovědí na otázku 1.2 liší v závislosti na riziku spojeném s činností zpracování. Pokud ano, dánský dozorový úřad požádal o informace o tom, v jakém rozsahu tyto povinnosti platí pro „málo rizikové“ a „vysoce rizikové“ činnosti zpracování.

Úvodní vysvětlení

74. V zájmu přehlednosti jsou v tomto stanovisku uvedena některá úvodní vysvětlení týkající se těchto otázek.
75. Za prvé, EDPB chápe pojem „předávání“ ve smyslu uvedeném v pokynech EDPB 05/2021 o souhře mezi uplatňováním článku 3 a kapitolou V obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁶¹ (dále jen „pokyny EDPB 05/2021 (souhra)“), které rovněž odkazují na pokyny EDPB 3/2018 k místní působnosti obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁶². Jak již EDPB zdůraznil, vzdálený přístup ze třetí země se rovněž považuje za předání, a to za předpokladu, že jsou splněna kritéria stanovená v pokynech EDPB 05/2021 (souhra)⁶³. V každém případě existence předání vede k použití kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
76. Za druhé, vzhledem k tomu, že otázka 1.2 se týká situace, kdy (dílčí) zpracovatel provádí prvotní nebo další předání jinému (dílčímu) zpracovateli, správce není vývozcem údajů; vývozcem údajů je naopak zpracovatel, který předává osobní údaje jinému zpracovateli v celém řetězci jménem správce, a nikoli samostatnému správci. Tím jsou tedy vyloučeny osobní údaje předávané samostatným správcům, včetně tribunálů, soudů nebo správních orgánů třetích zemí. Výklad článku 48 obecného nařízení o ochraně osobních údajů proto do působnosti těchto otázek nespadá.
77. Za třetí, EDPB konstatuje, že otázka 1.2 se týká předávání údajů v rámci řetězce zpracování v souladu s písemnými doloženými pokyny správce podle čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Je třeba zdůraznit, že je na správci, aby rozhodl, zda je předání osobních údajů mimo EHP možné jako součást činností zpracování svěřených (dílčím) zpracovatelům. Zpracovatel by se měl zdržet provádění jakéhokoli prvotního nebo dalšího předávání nad rámec pokynů správce⁶⁴. Doložené pokyny správce týkající se prvotního nebo dalšího předávání osobních údajů musí být předány dále v řetězci zpracování⁶⁵.
78. Za čtvrté, EDPB objasňuje, že pojem rizika uvedený v otázce 1.3 je třeba chápat jako riziko pro práva a svobody subjektů údajů, jejichž osobní údaje jsou zpracovávány, ve smyslu 75. a 76. bodu odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů (jak je uvedeno v bodě 35 výše).

Správce má odpovědnost i v případě, že (dílčí) zpracovatelé provádějí prvotní nebo další předávání

⁶¹ Pokyny EDPB 05/2021 o souhře mezi uplatňováním článku 3 a ustanoveními o mezinárodním předávání údajů podle kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 2.0, přijaté dne 14. února 2023, kde se v bodě 9 stanoví tři kumulativní kritéria, která musí být splněna, aby bylo možno operaci zpracování považovat za předávání údajů, a obecněji oddíl 2 tato kritéria podrobněji popisuje.

⁶² Pokyny EDPB 05/2021 (souhra), bod 12 odkazující na pokyny EDPB 3/2018 k místní působnosti obecného nařízení o ochraně osobních údajů, verze 2.1, přijaté dne 12. listopadu 2019 (s opravou ze dne 7. ledna 2020), strana 5 a oddíly 1–3. Viz zejména „d) Zpracovatel není usazen v Unii“ v oddíle 2.

⁶³ Pokyny EDPB 05/2021 (souhra), bod 16.

⁶⁴ Článek 29 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Jak připomněl EDPB, „smlouva by měla specifikovat požadavky na předávání údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím s přihlédnutím k ustanovením kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů“ (pokyny EDPB 07/2020, bod 119). Správce se může například rozhodnout zakázat předávání údajů nebo je povolit pouze do konkrétních zemí.

⁶⁵ Čl. 28 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

79. Pokud jde o podstatu žádosti, EDPB již upřesnil, že „(...) *Nastane tedy situace předávání údajů, kdy zpracovatel (buď podle čl. 3 odst. 1, nebo podle čl. 3 odst. 2 pro dané zpracování (...)) zašle údaje jinému zpracovateli, nebo dokonce správci ve třetí zemi podle pokynů svého správce. V těchto případech jedná zpracovatel jako vývozce údajů jménem správce a musí zajistit, aby pro dané předání údajů byla dodržena ustanovení kapitoly V podle pokynů správce, včetně použití vhodného nástroje pro předávání údajů. Vzhledem k tomu, že předávání údajů je činností zpracování prováděnou jménem správce, je správce rovněž odpovědný a mohl by nést odpovědnost podle kapitoly V a musí rovněž zajistit, aby zpracovatel poskytl dostatečné záruky podle článku 28.*“⁶⁶
80. Jinými slovy, v případě předání, i když není prováděno přímo správcem, ale zpracovatelem jménem správce, se na správce stále vztahují povinnosti vyplývající jak z článku 44, tak z čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů^{67 68}.

Odpovědnost vyplývající z článku 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů

81. Povinnosti podle článku 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁶⁹ se týkají jak zpracovatelů (v kontextu tohoto stanoviska, vystupujícím jako vývozci údajů), tak správců⁷⁰. Zpracovatelé i správci by proto měli zajistit, aby úroveň ochrany osobních údajů nebyla prvotním nebo dalším předáním znehodnocena, a to bez ohledu na důvod, na jehož základě k předání dochází⁷¹. Například správce i zpracovatel v zásadě zůstávají podle kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů odpovědní za protiprávní prvotní nebo další předání⁷², a proto by v případě porušení mohli být oba a každý zvlášť právně odpovědní.

Odpovědnost vyplývající z čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů

82. Podle zásady odpovědnosti jsou správci povinni přijmout „vhodné kroky“, aby zabránili jakémukoli porušení pravidel stanovených v obecném nařízení o ochraně osobních údajů pro zajištění práva na ochranu údajů⁷³, což zahrnuje i prevenci porušení ustanovení kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Tato odpovědnost platí před zahájením předávání a po celou dobu, kdy jsou předávané osobní údaje zpracovávány ve třetí zemi.

⁶⁶ Pokyny EDPB 05/2021 (souhra), bod 19, tučné zvýraznění doplněno.

⁶⁷ Je rovněž důležité uvést, že čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů odkazuje na splnění požadavků obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a proto by měl být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje ustanovení kapitoly V, která se týkají prvotního nebo dalšího předávání osobních údajů do třetích zemí. To se týká jak prvotního, tak dalšího předávání údajů, viz článek 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

⁶⁸ Pro účely tohoto oddílu stanoviska se zabýváme povinnostmi vyplývajícími z článku 44 a čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, v nichž se uvádí, že správce stále podléhá všem povinnostem, které se vztahují na správce podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

⁶⁹ Článek 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů odkazuje na ustanovení kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

⁷⁰ Článek 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se týká současně „správce a zpracovatel[e]“, pokud jde o soulad s kapitolou V; viz také 101. bod odůvodnění. Z tohoto důvodu se doporučení EDPB 01/2020 o opatřeních, která doplňují nástroje pro předávání s cílem zajistit soulad s úrovní ochrany osobních údajů v EU, verze 2.0, přijatá dne 18. června 2021 (dále jen „doporučení EDPB 01/2020“) vztahují na „vývozce údajů“ (ať už se jedná o správce nebo (dílčí) zpracovatele zpracovávající osobní údaje).

⁷¹ Rozsudek SDEU ze dne 16. července 2020, *Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems* (dále jen „rozsudek SDEU ve věci Schrems II“), věc C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559, bod 92.

⁷² Správce může požadovat od svého zpracovatele náhradu odpovídající jeho části odpovědnosti za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 82 odst. 5 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

⁷³ Viz výše uvedený oddíl k čl. 5 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 ve spojení s čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

83. Jak je vysvětleno výše v bodech 47–48, *povinnost správce* ověřit, zda (dílčí) zpracovatelé poskytují dostatečné záruky pro provádění opatření stanovených správcem podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁷⁴, by se měla uplatnit bez ohledu na riziko pro práva a svobody subjektů údajů. *Rozsah* takového ověřování se však v praxi bude lišit v závislosti na povaze těchto organizačních a technických opatření, kterou správce určí kromě jiných kritérií na základě rizika souvisejícího se zpracováním⁷⁵. V tomto ohledu může existence prvotního nebo dalšího předání do třetích zemí v rámci řetězce zpracování zvýšit rizika vyplývající ze zpracování, a mít tudíž dopad na „vhodná“ opatření stanovená správcem⁷⁶.
84. Správce – za pomoci zpracovatele a dílčích zpracovatelů – by měl být na požádání schopen příslušnému dozorovému úřadu prokázat, že splňuje požadavky čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Příslušná dokumentace by mohla vycházet – mimo jiné – z informací získaných od zpracovatelů v souvislosti se zapojením (dílčích) zpracovatelů⁷⁷ (viz body 54–56), ale také za pomoci jeho zpracovatelů v souladu s čl. 28 odst. 3 písm. h) obecného nařízení o ochraně osobních údajů (viz body 51–52).
85. Správce rovněž potřebuje všechny příslušné informace, aby mohl vydat požadované pokyny k předání osobních údajů do příslušných třetích zemí a aby mohl dodržet zásadu odpovědnosti podle čl. 5 odst. 2 a článku 24 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a ustanovení čl. 28 odst. 1, článku 32 a kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁷⁸. Správce může vyslovit námitku proti zapojení dalšího zpracovatele nebo toto zapojení nepovolit, pokud by to znamenalo předání osobních údajů od prvotního zpracovatele (v roli vývozce) předpokládanému dalšímu zpracovateli (v roli dovozce) na základě obdržených informací.
86. V souladu s bodem 58 výše nese správce konečnou odpovědnost za jakékoli porušení čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, pokud jde o využívání (dílčích) zpracovatelů, a mohl by být za něj právně odpovědný. EDPB zdůrazňuje, že praktické obtíže, na které se správci odvolávají v souvislosti s kontrolou nad zapojením dílčích zpracovatelů ze strany jejich zpracovatele – což jim

⁷⁴ Aby se předešlo pochybnostem, mělo by být vyjasněno, že „vhodná technická a organizační opatření“ uvedená v čl. 24 odst. 1 a čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nesmí být zaměňována s „dalšími opatřeními“ uvedenými v doporučeních EDPB 01/2020 (bod 50: „*Další opatření ze své podstaty doplňují záruky, které již poskytuje nástroj pro předávání podle článku 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a jiné platné bezpečnostní požadavky (např. technická bezpečnostní opatření) stanovená ve zmíněném nařízení*“, s odkazem na 109. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů a rozsudek SDEU ve věci Schrems II, bod 133).

⁷⁵ Viz definice rizika, jak je vysvětlena v bodech 35 a 78.

⁷⁶ 116. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů zní: „*Předání osobních údajů přes hranice mimo území Unie může fyzické osoby vystavit zvýšenému riziku, že nebudou moci uplatnit svá práva na ochranu osobních údajů, a zejména se chránit před protiprávním použitím nebo poskytnutím těchto údajů.*“

⁷⁷ Viz rovněž doložka 9 písm. a) modulu 3 (od zpracovatele zpracovateli) standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání a jejich přílohu III; viz rovněž doložka 9 písm. a) modulu 2 (od správce zpracovateli) a doložku 7.7 písm. a) standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcem a zpracovateli a jejich přílohu IV „Seznam dílčích zpracovatelů“. Jak příloha II standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání, tak příloha IV standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcem a zpracovateli musí být doplněny o tyto informace o dílčích zpracovatelích v případě zvláštního povolení správce: jméno/název, adresa, jméno, funkce a kontaktní údaje kontaktní osoby a popis zpracování. Kromě toho v příloze I standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání, oddíl B „Popis předání“ je uvedeno „Pokud jde o předávání (dílčím) zpracovatelům, rovněž uveďte předmět, povahu a trvání zpracování“. Podobně příloha II standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcem a zpracovateli obsahuje „U zpracování (dílčím) zpracovatelem rovněž upřesněte předmět, povahu a dobu trvání zpracování“.

⁷⁸ Pokyny EDPB 07/2020, bod 152, poznámka pod čarou 69.

může ztížit ověření „dostatečných záruk“, zejména pokud jde o předávání do třetích zemí – nezbavují správce jeho povinností týkajících se zpracování⁷⁹.

87. Níže je uveden neúplný seznam příkladů dokumentace, kterou by měl správce posoudit a být schopen předložit příslušnému orgánu dozoru – mapování předávání, použitý důvod pro předávání a případně „posouzení dopadů předávání“ a další opatření.

Mapování předávání:

88. Jako první krok, pokud budou osobní údaje předávány do třetích zemí v souvislosti s využíváním (dílčích) zpracovatelů, by měl správce posoudit a být schopen doložit dokumentaci týkající se mapování předávání⁸⁰. Správce by měl zajistit, aby vývozce (který zpracovává osobní údaje jeho jménem) provedl mapování předávání, v němž bude uvedeno, které osobní údaje jsou předávány (včetně vzdáleného přístupu), kam a pro jaké účely⁸¹. Správce se může na toto mapování spoléhat a v případě potřeby je rozpracovat. Například pokud se mapování, které správce obdržel, jeví jako neúplné⁸², nepřesné nebo vyvolává pochybnosti, měl by správce požádat o doplňující informace, ověřit informace a v případě potřeby je doplnit/opravit.
89. Správce by měl tyto informace obdržet⁸³ předtím, než je zapojen další zpracovatel. Je třeba rovněž připomenout, že na správce se vztahují zvláštní požadavky na transparentnost, pokud jde o předávání údajů do třetích zemí podle čl. 13 odst. 1 písm. f), čl. 14 odst. 1 písm. f), čl. 15 odst. 1 písm. c) a čl. 15 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a požadavek vést záznamy o činnostech zpracování podle čl. 30 odst. 1 písm. d) a e) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Za účelem splnění těchto požadavků by měl správce vědět, kde se nacházejí dílčí zpracovatelé a kde dochází k předávání – včetně vzdáleného přístupu⁸⁴.

Použitý důvod pro předávání a případně „posouzení dopadů předávání“ a další opatření:

90. Správce by měl posoudit a být schopen předložit dokumentaci týkající se důvodu pro předávání⁸⁵, na kterou se vývozce odvolává v souladu s pokyny správce⁸⁶. To znamená, že správce by měl tyto informace obdržet od (dílčích) zpracovatelů/vývozců před uskutečněním předání. EDPB v této souvislosti připomněl, že na správce se vztahují zvláštní požadavky na transparentnost, pokud jde o „existenci či neexistenci rozhodnutí Komise o odpovídající ochran“ podle článku 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebo o „vhodné záruky“ poskytované v souladu s článkem 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (čl. 13 odst. 1 písm. f), čl. 14 odst. 1 písm. f) a čl. 15 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁸⁷).

⁷⁹ Zpráva CEF o cloudových službách, s. 16.

⁸⁰ „Mapování“ se rozumí první krok (tzv. „Seznamte se s tím, jaké údaje předáváte“) doporučení EDPB 01/2020, oddíl 2.1 „Krok 1: Seznamte se s tím, jaké údaje předáváte“. Tento první krok se použije bez ohledu na důvod předání.

⁸¹ Mělo by být upřesněno, že účely určuje správce, stejně jako „podstatné prostředky“ zpracování (viz pokyny EDPB 07/2020, bod 40).

⁸² Např. pokud v mapování není upřesněno usazení dílčích zpracovatelů nebo pokud v mapování nejsou zmiňována předání ve formě vzdáleného přístupu v době, kdy k nim dochází.

⁸³ Jak je vysvětleno výše v bodech 54–56.

⁸⁴ Takové mapování je rovněž nezbytné, pokud strany vyplňují příslušné přílohy standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání a standardních smluvních doložek Evropské komise mezi správcí a zpracovateli (viz poznámka pod čarou 80 výše).

⁸⁵ Doporučení EDPB 01/2020, oddíl 2.2. „Krok 2: Určete nástroje pro předávání, které používáte“.

⁸⁶ Čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

⁸⁷ Pokyny EDPB 01/2022 (právo na přístup), bod 122.

91. Pokud jde o rozsah povinnosti správce posoudit tuto dokumentaci, závisí na typu důvodu, který (dílčí) zpracovatelé (jako vývozci údajů) použili pro prvotní nebo další předání⁸⁸:
92. Předávání lze provádět na základě **rozhodnutí o odpovídající ochraně**, pokud podle článku 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů Komise rozhodla, že třetí země, území nebo jedno či více konkrétních odvětví v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizace zajišťují odpovídající úroveň ochrany. Při posuzování toho, zda je úroveň ochrany odpovídající, bere Komise v úvahu – kromě jiných kritérií – pravidla pro další předávání osobních údajů do další třetí země nebo mezinárodní organizaci, která jsou v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci dodržována, judikaturu, jakož i existenci účinných a vymahatelných práv subjektu údajů a účinné správní a soudní ochrany pro subjekty údajů, jejichž osobní údaje se předávají⁸⁹.
93. V této souvislosti platí, že pokud předávání provádí (dílčí) zpracovatel (jménem správce) na základě rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, měla by míra ověření požadovaná od správce podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, že jeho (dílčí) zpracovatel poskytuje dostatečné záruky, pokud jde o soulad s kapitolou V obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zahrnovat tyto prvky:
- zda je v platnosti rozhodnutí o odpovídající ochraně⁹⁰
 - a zda předání provedená jménem správce spadají do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí (např. kategorie osobních údajů nebo odvětví v rámci oblasti působnosti rozhodnutí)⁹¹.
94. Pokud jsou osobní údaje předané (dílčím) zpracovatelem (jménem správce) na základě rozhodnutí o odpovídající ochraně předmětem **dalšího předávání** z této třetí země, neměla by být znehodnocena ani úroveň ochrany fyzických osob zaručená obecným nařízením o ochraně osobních údajů pro takové další předávání⁹². V tomto ohledu podle čl. 45 odst. 2 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů se každé rozhodnutí o odpovídající ochraně vydané Evropskou komisí zabývá mimo jiné pravidly třetích zemí, která upravují další předávání údajů. Podle článku 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů proto správce nemusí tyto požadavky ověřovat sám.

⁸⁸ V souladu s doloženými pokyny správce, pokud jde o předávání osobních údajů v rámci celého řetězce zpracování.

⁸⁹ Viz článek 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů a referenční rámec pro odpovídající ochranu pracovní skupiny zřízené podle článku 29, přijato dne 28. listopadu 2017, WP 254, schváleno EDPB dne 25. května 2018, s. 7: „*Další předávání osobních údajů, které provádí původní příjemce původně získaných údajů, by mělo být povoleno, pouze pokud i další příjemce (tj. příjemce dále předávaných údajů) je také podřízen pravidlům (včetně smluvních pravidel) zaručujícím odpovídající úroveň ochrany a postupuje-li podle příslušných pokynů, pakliže se údaje zpracovávají jménem správce. Úroveň ochrany fyzických osob, jejichž údaje se předávají, se dalším předáváním nesmí oslabovat. V případě neexistence rozhodnutí o odpovídající ochraně odpovídá za zajištění náležitých záruk při dalším předávání údajů původní příjemce údajů předávaných z EU. Taková další předávání by se měla uskutečňovat jen k omezeným a stanoveným účelům a existuje-li pro takové zpracování platný právní důvod.*“

⁹⁰ Doporučení EDPB 01/2020, bod 19: „*Pokud předáváte [jako vývozce údajů] osobní údaje do třetích zemí, regionů nebo odvětví, na které se vztahuje rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně (v rozsahu v jakém se vztahuje na dané předání), nemusíte podnikat žádné další kroky uvedené v těchto doporučeních. Musíte však i nadále monitorovat, zda nebyla zrušena či zneplatněna rozhodnutí o odpovídající ochraně, která jsou relevantní pro vaše předávání.*“

⁹¹ Doporučení EDPB 01/2020, bod 19.

⁹² Viz článek 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů: „*splní-li (...) podmínky stanovené v této kapitole, včetně podmínek pro další předávání osobních údajů z dané třetí země nebo mezinárodní organizace do jiné třetí země nebo jiné mezinárodní organizaci.*“

95. Pokud jde o povinnost správce podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, znamená to, že správce by měl zajistit, aby (dílčí) zpracovatel poskytoval „dostatečné záruky“ i s ohledem na další předávání údajů prováděné (dílčím) zpracovatelem ze země s odpovídající úrovní ochrany.
96. Pokud neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, může být předání podmíněno poskytnutím „vhodných záruk“ v souladu s článkem 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. V takovém případě by měl správce posoudit vhodné záruky, které byly zavedeny, a věnovat pozornost případným problematickým právním předpisům, které by mohly dílčímu zpracovateli bránit v plnění povinností stanovených ve smlouvě s prvotním zpracovatelem⁹³. Konkrétněji by měl správce zajistit, aby takové „posouzení dopadů předání“⁹⁴ bylo provedeno v souladu s judikaturou⁹⁵, a jak je vysvětleno v doporučeních EDPB 01/2020. Dokumentaci týkající se zavedených vhodných záruk, „posouzení dopadů předání“ a případných dalších opatření by měl vypracovat zpracovatel/vývozce⁹⁶ (případně ve spolupráci se zpracovatelem/dovozcem⁹⁷). Správce se může spolehnout na posouzení vypracované (dílčím) zpracovatelem a v případě potřeby je rozpracovat. Například pokud se posouzení, které správce obdržel, jeví jako neúplné, nepřesné nebo vyvolává pochybnosti, měl by správce požádat o dodatečné informace, ověřit informace a v případě potřeby je doplnit/opravit, přičemž je třeba mít na paměti, že posouzení by mělo být v souladu s doporučeními EDPB 01/2020 a kroky v nich stanovenými⁹⁸. To zahrnuje určení příslušných právních předpisů a postupů s ohledem na všechny okolnosti předání⁹⁹ a v případě potřeby určení vhodných dalších opatření¹⁰⁰. V tomto ohledu by měl správce věnovat zvláštní pozornost tomu, zda vývozce údajů, tj. zpracovatel nebo dílčí zpracovatel, posoudil, zda v právu a/nebo praxi třetí země neexistuje něco, co by mohlo narušit účinnost vhodných

⁹³ V tomto ohledu viz rozsudek SDEU ve věci Schrems II, body 132 a 133, kde SDEU zdůrazňuje smluvní povahu standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání.

⁹⁴ Toto posouzení je podrobněji vysvětleno v doporučeních EDPB 01/2020, kroku 3 nazvaném „Posuďte, zda je nástroj pro předávání podle článku 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který využíváte, účinný s ohledem na všechny okolnosti předávání“.

⁹⁵ Rozsudek SDEU ve věci Schrems II, bod 134.

⁹⁶ Doporučení EDPB 1/2022 k žádosti o schválení a k prvkům a zásadám, které lze nalézt v závazných podnikových pravidlech správce (článek 47 obecného nařízení o ochraně osobních údajů), přijatá dne 20. června 2023, verze 2.1, bod 10: „(...) je například povinností každého vývozce údajů u každého předání údajů případ od případu posoudit, zda je třeba zavést doplňující opatření, aby byla zajištěna úroveň ochrany v zásadě rovnocenná úrovni ochrany stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů.“

⁹⁷ V rozsudku SDEU ve věci Schrems II, bod 134, SDEU uvedl, že toto ověření lze případně provést ve spolupráci s dovozcem. Viz také doporučení EDPB 01/2020, oddíl 4.

⁹⁸ Viz zejména „Krok 3: Posuďte, zda je nástroj pro předávání podle článku 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který využíváte, účinný s ohledem na všechny okolnosti předávání“, „Krok 4: Přijměte další opatření“ a „Krok 6: Ve vhodných intervalech provádějte opětovné hodnocení“, jak je vysvětleno v doporučeních EDPB 01/2020.

⁹⁹ Rozsudek SDEU ve věci Schrems II, bod 126. Viz také doporučení EDPB 01/2020, oddíl 2.3. „Krok 3: Posuďte, zda je nástroj pro předávání podle článku 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který využíváte, účinný s ohledem na všechny okolnosti předávání“, a zejména bod 33. V rozsudku SDEU ve věci Schrems II, bod 134, SDEU uvedl, že toto ověření lze eventuálně provést ve spolupráci s dovozcem (viz rovněž doporučení EDPB 01/2020, bod 30).

¹⁰⁰ Na základě judikatury je tedy především na správci či zpracovateli aby případ od případu – a eventuálně ve spolupráci s příjemcem předávaných údajů – ověřili, zda právo třetí země, do které jsou údaje předávány, zajišťuje ochranu osobních údajů předávaných na základě standardních doložek o ochraně osobních údajů, která je z hlediska unijního práva odpovídající, a v případě potřeby poskytl k zárukám poskytovaným těmito doložkami další záruky (rozsudek SDEU ve věci Schrems II, bod 134). Viz také doporučení EDPB 01/2020, oddíl 2.4, „Krok 4: Přijměte další opatření“.

záruk důvodu pro předání, na který se vývozce spoléhá¹⁰¹, zejména vzhledem k právním předpisům a praxi upravující přístup orgánů veřejné moci třetí země k předaným osobním údajům¹⁰².

97. Kromě toho podobně jako v případě předávání na základě rozhodnutí o odpovídající ochraně (článek 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, viz výše body 94 a 95), pokud osobní údaje předává (dílčí) zpracovatel na základě vhodných záruk podle článku 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zahrnuje povinnost správce podle čl. 28 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů rovněž to, aby se ujistil, že (dílčí) zpracovatel poskytuje dostatečné záruky, pokud jde o **další předávání**. Vhodné záruky podle článku 46 obecného nařízení o ochraně osobních údajů obvykle zahrnují ustanovení, která stanoví pravidla, kterými se bude řídit jakékoli další předávání údajů¹⁰³. To znamená, že správci nemusí ověřovat, zda jsou tato pravidla jako taková v souladu s požadavky kapitoly V obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Správci by však měli být schopni předložit dokumentaci týkající se těchto dalších předání údajů. To znamená, že správce by měl obdržet od (dílčích) zpracovatelů/vývozců tyto informace prokazující, že dovozci skutečně plní požadavky na další předávání stanovené v příslušném nástroji, který slouží jako záruka.

2.3 K výkladu čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů (otázka 2)

98. Aby bylo zajištěno transparentní rozdělení povinností a odpovědnosti jak interně (mezi správci a zpracovateli), tak externě vůči subjektům údajů a regulačním orgánům, musí se podle čl. 28 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů každé zpracování osobních údajů zpracovatelem řídit smlouvou nebo jiným právním aktem podle práva EU nebo členského státu¹⁰⁴ mezi správcem a zpracovatelem. Podle čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů tato smlouva zejména stanoví, že zpracovatel „*zpracovává osobní údaje pouze na základě doložených pokynů správce, včetně v otázkách předání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci, pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje*“. V tomto ustanovení se dále uvádí, že „*v takovém případě zpracovatel správce informuje o tomto právním požadavku před zpracováním, ledaže by tyto právní předpisy toto informování zakazovaly z důležitých důvodů veřejného zájmu*“.
99. Žádost se týká existence smluv, které zahrnují závazek zpracovávat osobní údaje pouze na pokyn správce, „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu*“ (vypuštění odkazu na právo Unie nebo členského státu). V této souvislosti bylo EDPB předloženo několik otázek, jimiž se souhrnně zabýváme v následujícím oddíle:

2 Musí smlouva nebo jiný právní akt podle práva Unie nebo práva členského státu podle čl. 28 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů obsahovat výjimku stanovenou v čl. 28 odst. 3 písm. a) „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje*“ (buď doslovně, nebo ve velmi podobném znění), aby byly tato smlouva nebo akt v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů?

2a Je-li odpověď na otázku 2 záporná, pokud smlouva nebo jiný právní akt podle práva Unie nebo členského státu rozšiřuje výjimku stanovenou v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení

¹⁰¹ Viz doporučení EDPB 01/2020, oddíl 2.3 („Krok 3“).

¹⁰² Viz doporučení EDPB 01/2020, bod 41 a následující.

¹⁰³ Viz např. doložka 8.7 (modul 1), resp. 8.8 (modul 2 a 3) standardních smluvních doložek Evropské komise pro předávání (prováděcí rozhodnutí Komise 2021/914) ze dne 4. června 2021.

¹⁰⁴ Pojem „**smlouva**“ bude v dalším textu použit ve smyslu „smlouvy nebo jiného právního aktu podle práva EU nebo členského státu“.

o ochraně osobních údajů tak, aby se vztahovala i na právo třetí země (např. „pokud mu toto zpracování již neukládá právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“), představuje to samo o sobě porušení čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů?

100. V pokynech EDPB 07/2020 se připomíná „že je důležité dohody o zpracování údajů pečlivě vyjednávat a vypracovávat“ s ohledem na jakýkoli právní požadavek EU nebo členského státu, který se na zpracovatele vztahuje¹⁰⁵. Pokud jde o jejich obsah, v pokynech EDPB 07/2020 se uvádí, že dohoda „mezi správcem a zpracovatelem musí být v souladu s požadavky článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby bylo zajištěno, že zpracovatel bude zpracovávat osobní údaje v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů. Každá taková dohoda by měla zohledňovat konkrétní odpovědnost správců a zpracovatelů. Ačkoli článek 28 stanoví seznam bodů, jimiž se každá smlouva upravující vztah mezi správcem a zpracovatelem musí zabývat, ponechává prostor pro jednání mezi stranami těchto smluv.“¹⁰⁶ Prostor pro jednání je omezen požadavky stanovenými v čl. 28 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
101. Za prvé, závazek zpracovatele zpracovávat osobní údaje pouze na základě doložených pokynů správce je jedním ze základních prvků smlouvy.
102. Jak se však uznává v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zpracovatelé mohou v souladu s právními předpisy zpracovávat osobní údaje – i jinak než na základě doložených pokynů správce – za účelem splnění právních povinností podle práva EU nebo členských států (dále jen „**právní požadavek podle práva EU / členského státu**“). Totéž ustanovení rovněž vyžaduje, aby se zpracovatel zavázal informovat správce – předem – v případě, že se na něj vztahuje právní požadavek podle práva EU / členského státu zpracovávat/předávat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci, ledaže by tyto právní předpisy toto informování zakazovaly z důležitých důvodů veřejného zájmu. Tento závazek je výslovně uveden ve znění velmi podobném znění čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve standardních smluvních doložkách Evropské komise mezi správcem a zpracovatelem¹⁰⁷ a v několika standardních smluvních doložkách, zejména standardních

¹⁰⁵ Pokyny EDPB 07/2020, bod 121.

¹⁰⁶ Pokyny EDPB 07/2020, bod 109.

¹⁰⁷ Viz zejména doložky 7.1 písm. a) a 7.8 písm. a):

– doložka 7.1 písm. a): „Zpracovatel zpracovává osobní údaje pouze na základě písemně doložených pokynů správce, pokud mu takové zpracování neukládá právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje. V tomto případě zpracovatel správce informuje o uvedeném právním požadavku před zpracováním, pokud to právní předpisy nezakazují z důvodů důležitého veřejného zájmu. Po celou dobu zpracování osobních údajů může správce rovněž vydávat další pokyny. Tyto pokyny musí být vždy písemně doloženy.“ (zvýraznění doplněno). Ve společném stanovisku k návrhům standardních smluvních doložek Evropské komise EDPB a evropský inspektor ochrany údajů doporučili začlenit úplné znění čl. 28 odst. 3 písm. a) (a tím doplnit odkaz na povinnost zpracovatele informovat správce o právním požadavku) s cílem posílit soudržnost. Společné stanovisko EDPB a evropského inspektora ochrany údajů 1/2021 k prováděcímu rozhodnutí Evropské komise o standardních smluvních doložkách mezi správcem a zpracovatelem pro záležitosti uvedené v čl. 28 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679 a čl. 29 odst. 7 nařízení (EU) 2018/1725, bod 38. Formulace „pokud mu takové zpracování neukládá právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje“ již byla obsažena v návrhu standardních smluvních doložek.

– doložka 7.8 písm. a): „Jakékoli předání údajů zpracovatelem do třetí země nebo mezinárodní organizaci se provádí pouze na základě písemně doložených pokynů správce nebo za účelem splnění konkrétního požadavku podle právních předpisů Unie nebo členského státu, které se na zpracovatele vztahují, a to v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2016/679 nebo nařízením (EU) 2018/1725.“ Pokud jde o doložku 7.8 písm. a), EDPB a evropský inspektor ochrany údajů doporučili vložit odkaz na možnost zpracovatele provádět předávání na základě konkrétního požadavku podle práva Unie nebo členského státu, které se na zpracovatele vztahuje, což nebylo původně v návrhu standardních smluvních doložek upřesněno. Příloha 2 společného stanoviska EDPB a evropského inspektora ochrany údajů 1/2021, připomínky k doložce 7.7 písm. a).

smluvních doložkách přijatých dánskými¹⁰⁸, slovinskými¹⁰⁹ a litevskými¹¹⁰ dozorovými úřady pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

103. Kromě závazku provádět zpracování pouze na základě doložených pokynů správce tedy čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů obsahuje tři hlavní prvky: a) pravidlo upravující situace, kdy právní požadavek zavazuje zpracovatele k tomu, aby provedl zpracování osobních údajů, které není založeno na pokynech správce, a tudíž neprobíhá jménem správce, b) nutnost, aby zpracovatel informoval správce¹¹¹, a c) odkaz na takový právní požadavek vyplývající z práva EU nebo členského státu.
104. V této souvislosti EDPB připomíná, že platí obecná zásada, že smlouvy nemohou mít přednost před zákonem. To znamená, že bez ohledu na to, zda je ve smlouvě uvedena doložka v souladu s čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů („*pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje*“), či nikoli, nemůže tato skutečnost bránit uplatňování právních požadavků smluvních požadavků nebo být v některých případech v rozporu se smluvními požadavky. Dále v souladu s obecnou zásadou, že smlouva nevytváří závazky vůči třetím stranám, nemůže smlouva zavazovat například orgány veřejné moci některého členského státu nebo třetí země¹¹².
105. Všechny smlouvy mezi správcem a zpracovatelem musí ošetřit situace, kdy může být zpracovatel podle právních předpisů povinen zpracovávat osobní údaje jinak než na základě pokynů správce. Navíc povinnost zpracovatele uvědomit správce před provedením zpracování, které není založeno na jeho pokynech, je rovněž jedním ze základních prvků smlouvy, který musí být rovněž zahrnut¹¹³.
106. V případě osobních údajů zpracovávaných mimo EHP nemusí být odkaz na právo EU nebo členského státu příliš smysluplný, jelikož na zpracovatele mimo EHP se budou pouze výjimečně vztahovat právní požadavky EU nebo členského státu. V tomto ohledu EDPB konstatuje, že standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání, které mají splňovat kromě požadavků čl. 46 odst. 1 a čl. 46 odst. 2 písm. d) obecného nařízení o ochraně osobních údajů požadavky čl. 28 odst. 3 a 4

¹⁰⁸ Standardní smluvní doložky dánského dozorového úřadu pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména doložky 4.1 a 8.2. Ve stanovisku EDPB 14/2019 k návrhu standardních smluvních doložek předloženému ze strany dánského dozorového úřadu (čl. 28 odst. 8 obecného nařízení o ochraně osobních údajů) EDPB doporučil zahrnout znění čl. 28 odst. 3 písm. a) za účelem zajištění právní jistoty.

¹⁰⁹ Standardní smluvní doložky slovinského dozorového úřadu pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména doložky 3.1 a 7.2.

¹¹⁰ Standardní smluvní doložky litevského dozorového úřadu pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména doložky 4.1, 22 a 23.

¹¹¹ Ustanovení čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že pokud právo Unie nebo členského státu vyžaduje, aby zpracovatel zpracovával osobní údaje, pak „*zpracovatel správce informuje o tomto právním požadavku před zpracováním, ledaže by tyto právní předpisy toto informování zakazovaly z důležitých důvodů veřejného zájmu*“.

¹¹² Z tohoto důvodu obsahují standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání několik záruk, které vyžadují, aby vývozce a dovozce před předáním údajů posoudili povinné požadavky právních předpisů třetí země s cílem zajistit, aby nepřekračovaly to, co je v demokratické společnosti nezbytné (doložka 14 písm. a) až d)), a které ukládají povinnost, aby dovozce uvědomil vývozce v případě změn a aby tento vývozce odpovídajícím způsobem jednal (doložka 14 písm. e) a f)), a ukládá dovozci povinnosti v případě přístupu orgánů veřejné moci (doložka 15). Viz rozsudek SDEU ve věci Schrems II, body 125 a 141.

¹¹³ Ve stanovisku EDPB 18/2021 k návrhu standardních smluvních doložek předloženému litevským dozorovým úřadem (čl. 28 odst. 8 obecného nařízení o ochraně osobních údajů) EDPB doporučil zahrnout do standardních smluvních doložek poslední prvek čl. 28 odst. 3 písm. a) (tj. povinnost zpracovatele informovat správce o příslušném právním požadavku), stanovisko EDPB 18/2021, bod 19.

obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹¹⁴, neobsahují podobnou formulaci jako ustanovení začínající slovem „ledaže“ v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Požadavek zpracovávat osobní údaje pouze na základě doložených pokynů správce, ledaže právní předpisy EU nebo členského státu stanoví jinak, je však již ošetřen nepřímo doložkou 8.1 standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání.¹¹⁵ Navíc to neznamená, že by nebyla ošetřena povinnost informovat podle čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to vzhledem k tomu, že standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodním předávání výslovně obsahují povinnost, aby dovozce údajů informoval vývozce údajů, pokud není schopen dodržet pokyny správce¹¹⁶. Závazek zpracovatele informovat správce v případech, kdy se uplatní právní požadavek na zpracování (ať už vyplývá z práva EU, členského státu nebo práva třetí země), vyplývá ze standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání, aniž by zde byla použita přesná formulace „pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje“ uvedená v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů (výše uvedený prvek c).

107. To je v souladu s cílem čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, kterým je zajistit, aby byl správce informován, pokud je zpracovatel ze zákona povinen zpracovávat osobní údaje jinak než na základě pokynů správce.
108. S ohledem na výše uvedenou analýzu se EDPB domnívá, že zahrnutí výjimky stanovené v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů do smlouvy mezi správcem a zpracovatelem¹¹⁷:

¹¹⁴ Viz 9. bod odůvodnění standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání: „Pokud zpracování zahrnuje předávání údajů od správců, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2016/679, zpracovatelům mimo jeho územní působnost nebo od zpracovatelů, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2016/679, dílčím zpracovatelům mimo jeho územní působnost, standardní smluvní doložky stanovené v příloze tohoto rozhodnutí by měly rovněž umožňovat splnění požadavků čl. 28 odst. 3 a 4 nařízení (EU) 2016/679.“

¹¹⁵ Doložka 8 o zárukách ochrany údajů (modul 2: Předání od správce zpracovateli) uvádí v oddíle 8.1 – Pokyny:

„a) Dovozece údajů zpracovává osobní údaje pouze na základě doložených pokynů od vývozce údajů. Vývozce údajů může takové pokyny vydávat po celou dobu trvání smlouvy.

b) Dovozece údajů okamžitě informuje vývozce údajů, pokud není schopen tyto pokyny dodržet.“

Podobně v modulu 3 (Předání od zpracovatele zpracovateli) se v doložce 8 o zárukách ochrany údajů v oddíle 8.1 – Pokyny – uvádí:

„a) Vývozce údajů informoval dovozce údajů, že jedná jako zpracovatel na základě pokynů svého správce nebo správců, a tyto pokyny vývozce údajů před zpracováním zpřístupní dovozci údajů.

b) Dovozece údajů zpracovává osobní údaje pouze na základě dokumentovaných pokynů správce, které byly vývozcem údajů sděleny dovozci údajů, a na základě jakýchkoli dodatečných dokumentovaných pokynů od vývozce údajů. Tyto dodatečné pokyny nesmí být v rozporu s pokyny správce. Správce nebo vývozce údajů může po dobu trvání smlouvy vydat další dokumentované pokyny týkající se zpracování údajů.

c) Dovozece údajů okamžitě informuje vývozce údajů, pokud není schopen tyto pokyny dodržet. Jestliže dovozce údajů není schopen postupovat podle pokynů správce, vývozce údajů o tom správce neprodleně uvědomí.“

¹¹⁶ Kromě doložky 8.1 (viz předchozí poznámka pod čarou) se v doložce 14 v oddíle 14 písm. e) uvádí: „Dovozece údajů souhlasí s tím, že neprodleně uvědomí vývozce údajů, pokud má po vyjádření souhlasu s těmito ustanoveními a po dobu trvání smlouvy důvod se domnívat, že se na něj vztahují, nebo se začaly vztahovat právní předpisy nebo postupy, které nejsou v souladu s požadavky podle písmene a), a to i po změně v právních předpisech třetí země nebo opatření (jako je například žádost o poskytnutí údajů), jež svědčí o tom, že uplatňování těchto právních předpisů v praxi není v souladu s požadavky uvedenými v písmenu a). [Pokud jde o modul 3: Vývozce údajů předá oznámení správci.]“.

¹¹⁷ Zejména pokud se správce a zpracovatel spoléhají na svou vlastní smlouvu o zpracování, a nikoli na standardní smluvní doložky Evropské komise mezi správcí a zpracovateli, na standardní smluvní doložky přijaté dozorovými úřady pro účely souladu s článkem 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nebo standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání. Viz také 109. bod odůvodnění a čl. 28 odst. 6 nařízení (EU) 2016/679.

„pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje“ (buď doslovně, nebo za velmi podobných podmínek), se důrazně doporučuje, ale není nezbytně nutné, aby byla smlouva v souladu s čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Tímto postojem není dotčena nutnost zavést smluvní povinnost informovat správce v případech, kdy je zpracovatel na základě právních předpisů povinen zpracovávat osobní údaje jinak než na základě pokynů správce, jak stanoví čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Pokud je zřejmé, že pro zpracování jsou relevantní právní požadavky EU nebo členského státu, použití znění čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů by pomohlo při dokládání souladu.

109. EDPB nyní přejde k otázce, zda smlouva obsahující širší výjimku zahrnující rovněž právo třetí země, jako je například výjimka ze závazku zpracovávat osobní údaje pouze na základě doložených pokynů správce, *„pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“*, je sama o sobě porušením čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
110. Toto znění, není-li doprovázeno dalšími specifikacemi, může zahrnovat dvě odlišné situace, které by měly být analyzovány samostatně s ohledem na právní kontext:
- předpokládaný právní požadavek nebo závazné nařízení vyplývá z práva Unie nebo členského státu (EHP),
 - předpokládaný právní požadavek nebo závazné nařízení vyplývá z jiných právních předpisů než z práva Unie nebo členského státu (EHP).
111. Na první situaci se vztahuje výslovné ustanovení čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, které stanoví smluvní závazek zpracovatele provádět zpracování pouze na základě doložených pokynů správce *„pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje“*. Je tomu tak bez ohledu na to, zda ke zpracování osobních údajů dochází v rámci EHP nebo mimo něj.
112. Právo EU, včetně obecného nařízení o ochraně osobních údajů a právních požadavků členských států, je součástí stejné ústavní tradice jako obecné nařízení o ochraně osobních údajů, které zakotvuje ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů jako základní právo. Podle čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“)¹¹⁸.
113. Pokud strany mohou na základě jiných prvků své smlouvy (smluv) prokázat, že se formulace *„pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“* vztahuje pouze na první uvedenou situaci, pak tato formulace nemá dopad na záruky stanovené v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
114. Nastanou případy, kdy smlouva (smlouvy) stran přesahuje tuto první situaci, což znamená, že odkaz na *„právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“* zahrnuje právní požadavky / závazná nařízení vyplývající z jiných právních předpisů než práva Unie nebo členského státu (EHP) (druhá situace).

¹¹⁸ 1. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů odkazuje na čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Čl. 52 odst. 1 Listiny stanoví, že *„každé omezení výkonu práv a svobod uznaných touto Listinou musí být stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod. Při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.“*

115. EDPB konstatuje, že požadavky na zpracování údajů na základě jiných právních předpisů než práva Unie nebo členského státu (EHP) nevycházejí z téže ústavní tradice jako takové a nelze je automaticky považovat za totožné s požadavky uvedenými v právním řádu EU (s ohledem na článek 44 obecného nařízení o ochraně osobních údajů). V této souvislosti EDPB připomíná, že v článku 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů odkazují pojmy „právní povinnost“, „veřejný zájem“ a „výkon veřejné moci“ na právo Unie nebo členského státu¹¹⁹. Stejně tak EDPB konstatuje, že článek 29 obecného nařízení o ochraně osobních údajů o zpracování z pověření správce nebo zpracovatele stanoví, že *„[z]pracovatel a jakákoliv osoba, která jedná z pověření správce nebo zpracovatele a má přístup k osobním údajům, může tyto osobní údaje zpracovávat pouze na pokyn správce, ledaže jí jejich zpracování ukládá právo Unie nebo členského státu“*. (zvýraznění doplněno)
116. V souvislosti s předáváním lze předpokládat, že právní požadavky mohou vyplynout i z jiných právních předpisů, než je právo EU nebo členského státu. Pokud dochází k předávání údajů, EDPB připomíná, že kromě článku 28 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se použije kapitola V obecného nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB zastává názor, že pokud jde o osobní údaje zpracovávané mimo EHP, čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů v zásadě nebrání tomu, aby byla do smlouvy zahrnuta ustanovení, která upravují požadavky práva třetí země na zpracování předávaných osobních údajů. Tato ustanovení mohou být zahrnuta zejména za účelem zajištění souladu s kapitolou V obecného nařízení o ochraně osobních údajů, avšak je velmi nepravděpodobné, že by postačovala pouze slova *„pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu“*.
117. V této souvislosti EDPB konstatuje, že standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání se konkrétně zabývají „místními právními předpisy a postupy majícími dopad na dodržování doložek“ v doložce 14 a „povinností dovozce údajů v případě přístupu orgánů veřejné moci“ v doložce 15. Před podpisem standardních smluvních doložek musí strany posoudit, zda existují místní právní předpisy a postupy mající dopad na dodržování doložek (doložka 14 standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání). Doložka 14 vyžaduje, aby strany zaručily, že si nejsou vědomy právních předpisů a postupů ve třetí zemi, v níž má dovozce sídlo, které by mu bránily v plnění jeho povinností podle standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání po provedení posouzení těchto právních předpisů a postupů dovozcem, a ukládá povinnost, aby dovozce neprodleně uvědomil vývozce o každé změně, v kterémžto případě vývozce buď určí vhodná opatření k řešení dané situace, nebo mu doložka 14 umožňuje předávání pozastavit, a dokonce smlouvu vypovědět. Doložka 15 ukládá dovozci údajů určité povinnosti v případě přístupu orgánů veřejné moci třetí země. Stanoví řadu kroků, které musí dovozce údajů učinit, pokud dojde k přístupu vlády třetí země (buď na žádost, nebo přímo), s cílem zajistit (v konečném důsledku), aby byl informován správce údajů. Kromě povinnosti informovat vývozce údajů má dovozce mimo jiné povinnost přezkoumat zákonnost žádosti o přístup a zdokumentovat toto právní posouzení, jakož i povinnost v určitých případech žádost napadnout. Vývozce údajů – po konzultaci se správcem, pokud vývozce údajů není správcem – pak bude schopen přijmout nezbytná opatření, včetně možného pozastavení předávání

¹¹⁹ Čl. 6 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že je-li právním základem zpracování „právní povinnost“ (čl. 6 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů) nebo „úkol prováděný ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen“ (čl. 6 odst. 1 písm. e) obecného nařízení o ochraně osobních údajů), odkazuje se tím na ustanovení práva Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje. V souvislosti s článkem 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů se v 40. bodě odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů vysvětluje, že pokud je právní základ pro zpracování stanoven zákonem, znamená to „*buď v tomto nařízení, nebo v jiném právním předpise Unie nebo členského státu, jak je uvedeno v tomto nařízení*“. Ustanovení čl. 49 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že k uplatnění této odchylky mohou vést pouze veřejné zájmy uznávané právem Unie nebo právem členského státu, které se na správce vztahuje.

nebo vypovězení standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání. To, zda jsou (další) předání vládě třetí země v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, bude záviset na analýze jednotlivých případů (mimo jiné na právním základu, správce a souladu s kapitolou V obecného nařízení o ochraně osobních údajů). V rámci modulu 3 standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání (od zpracovatele zpracovateli) má dovozce/zpracovatel povinnost zpřístupnit právní posouzení vývozci. V tomto ohledu odkazuje EDPB rovněž na body 88–89 a 106 výše.

118. Kromě toho jsou vývozce i dovozce podle standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání údajů povinni se před předáním osobních údajů do této třetí země ujistit, že právní předpisy třetí země určení umožňují dovozci dodržovat standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání¹²⁰. Pokud zpracovatel vyváží osobní údaje jménem správce, tato povinnost se vztahuje i na daného správce (viz také výše uvedené body 79 a následující).
119. Podobně závazná podniková pravidla pro správce a referenční rámce závazných podnikových pravidel pro zpracovatele rovněž stanoví soubor povinností v případě, že u člena závazných podnikových pravidel dojde k rozporu mezi jeho místními právními předpisy a závaznými podnikovými pravidly¹²¹ a/nebo obdrží žádost o zpřístupnění informací od donucovacího orgánu nebo orgánu zajišťujícího bezpečnost státu¹²². Konkrétněji se v doporučeních EDPB 1/2022¹²³ uvádí, že závazná podniková pravidla pro správce by měla obsahovat doložky, které se zabývají místními právními předpisy a postupy majícími dopad na dodržování závazných podnikových pravidel pro správce (oddíl 5.4.1), jakož i povinnostmi dovozce údajů v případě žádostí vlády o přístup (oddíl 5.4.2). Závazná podniková pravidla pro správce mohou sloužit jako mechanismus pro předávání údajů zpracovatelům ve skupině.
120. V případech, kdy se na předávání vztahují rozhodnutí o odpovídající ochraně, jsou právní předpisy týkající se „*přístupu orgánů veřejné moci k osobním údajům, jakož i provádění těchto právních předpisů*“ jedním z prvků, které musí Evropská komise zohlednit při posuzování odpovídající úrovně ochrany podle čl. 45 odst. 2 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹²⁴.

¹²⁰ Rozsudek SDEU ve věci *Schrems II*, bod 141. Viz také standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání, doložka 14 písm. a) až d).

¹²¹ Oddíl 5.4.1 „Místní právní předpisy a postupy mající dopad na dodržování závazných podnikových pravidel pro správce“, doporučení EDPB 1/2022 k žádosti o schválení a k prvkům a zásadám, které je třeba uvést v závazných podnikových pravidlech správce (článek 47 obecného nařízení o ochraně osobních údajů). Oddíl 6.3 „Potřeba transparentnosti v případech, kdy vnitrostátní právní předpisy brání skupině dodržovat závazná podniková pravidla“ pracovního dokumentu pracovní skupiny podle článku 29, kterým se zavádí tabulka s prvky a zásadami nacházejícími se v závazných podnikových pravidlech, WP 257 rev.01, schváleno EDPB dne 25. května 2018.

¹²² Oddíl 5.4.2 „Povinnosti dovozce údajů v případě žádostí vlády o přístup“, doporučení 1/2022 k žádosti o schválení a k prvkům a zásadám, které je třeba uvést v závazných podnikových pravidlech správce (článek 47 obecného nařízení o ochraně osobních údajů); viz také oddíl 6.3 „Potřeba transparentnosti v případech, kdy vnitrostátní právní předpisy brání skupině dodržovat závazná podniková pravidla“, pracovní dokument, kterým se zavádí tabulka s prvky a zásadami nacházejícími se v závazných podnikových pravidlech, WP 257 rev.01.

¹²³ Doporučení 1/2022 k žádosti o schválení a k prvkům a zásadám, které je třeba uvést v závazných podnikových pravidlech správce (článek 47 obecného nařízení o ochraně osobních údajů).

¹²⁴ SDEU se tímto prvkem zabýval ve svých rozsudcích ve věcech *Schrems I* a *Schrems II*. Rozsudek SDEU ze dne 6. října 2015, *Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner*, (dále jen „rozsudek SDEU ve věci *Schrems I*“), věc C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650, bod 91 a násl. Rozsudek SDEU ve věci *Schrems II*, body 141, 174–177, 187–189.

121. Rozhodnutí o odpovídající ochraně¹²⁵, standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání¹²⁶ a doporučení a referenční rámec týkající se závazných podnikových pravidel¹²⁷ zaujímají jednotné stanovisko, že právní předpisy a postupy třetí země, které respektují podstatu základních práv a svobod zakotvených v SFEU, Listině a obecném nařízení o ochraně osobních údajů a nepřekračují rámec toho, co je v demokratické společnosti nezbytné a přiměřené k zajištění jednoho z cílů uvedených v čl. 23 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, neohrozí úroveň ochrany zajištěnou tímto nařízením¹²⁸. Z tohoto důvodu obsahují standardní smluvní doložky Evropské komise pro mezinárodní předávání¹²⁹ a doporučení a referenční rámce týkající se závazných podnikových pravidel¹³⁰ ustanovení, která přiznávají různé důsledky právním předpisům a postupům v závislosti na tom, zda narušují úroveň ochrany zajišťovanou obecným nařízením o ochraně osobních údajů. Smlouvy ad hoc založené na čl. 46 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů by rovněž měly obsahovat podobná ustanovení¹³¹.
122. Z výše uvedeného vyplývá, že pokud právní předpisy třetí země vyžadují, aby zpracovatel zpracovával osobní údaje jinak než na základě pokynů správce, bude úroveň ochrany zakotvená v obecném nařízení o ochraně osobních údajů dodržena pouze tehdy, pokud uvedené právní předpisy splňují výše uvedené podmínky. V každém případě by měl zpracovatel zavést další opatření v případě, že nejsou splněny uvedené podmínky a smlouva by měla zajistit splnění těchto podmínek.
123. Pokud zpracovatel zpracovává osobní údaje v rámci EHP, může se na něho za určitých okolností stále vztahovat právo třetí země. EDPB zdůrazňuje, že doplnění odkazu na právo třetí země do smlouvy nezbavuje zpracovatele jeho povinností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
124. S ohledem na výše uvedenou analýzu se EDPB domnívá, že zahrnutí znění podobného formulaci „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu*“ je výsadou smluvní svobody stran a samo o sobě neporušuje čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Tím není dotčena povinnost dodržovat obecné nařízení o ochraně osobních údajů vždy, když jsou zpracovávány osobní údaje. Taková doložka navíc neosvobozuje správce a zpracovatele od

¹²⁵ Viz čl. 45 odst. 2 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, které stanoví, že Evropská komise zohlední „*právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod, příslušné právní předpisy, obecné i odvětvové, včetně těch, které se týkají veřejné bezpečnosti, obrany, národní bezpečnosti a trestního práva a přístupu orgánů veřejné moci k osobním údajům, jakož i provádění těchto právních předpisů, pravidla ochrany údajů, profesní pravidla a související bezpečnostní opatření, včetně pravidel dalšího předávání osobních údajů do další třetí země nebo mezinárodní organizaci, která jsou v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci dodržována, judikaturu, jakož i existenci účinných a vymahatelných práv subjektu údajů a účinné správní a soudní ochrany pro subjekty údajů, jejichž osobní údaje se předávají*“. Viz rovněž referenční rámec pro odpovídající ochranu pracovní skupiny podle článku 29, WP 254 rev.01, přijato dne 6. února 2018, schváleno EDPB dne 25. května 2018. Pojem „odpovídající úroveň ochrany“ dále rozpracoval SDEU ve svém rozsudku ve věci Schrems I (body 73 a 74) a ve věci Schrems II (bod 94).

¹²⁶ Doložka 14 písm. a) standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání.

¹²⁷ To je výslovně uvedeno v doporučeních EDPB 1/2022 (doporučení o závazných podnikových pravidlech pro správce), verze 2.1, v bodech 5.4.1 a 5.4.2. Stejně chápání je implicitně základem oddílu 6.3 „Potřeba transparentnosti v případech, kdy vnitrostátní právní předpisy brání skupině dodržovat závazná podniková pravidla“ pracovního dokumentu pracovní skupiny podle článku 29, kterým se zavádí tabulka s prvky a zásadami nacházejícími se v závazných podnikových pravidlech, WP 257 rev.01, schváleno EDPB dne 25. května 2018.

¹²⁸ Doporučení EDPB 01/2020 o opatřeních, která doplňují nástroje pro předávání s cílem zajistit soulad s úrovní ochrany osobních údajů v EU, v. 2.0, bod 38, a doporučení EDPB 02/2020 týkající se evropských základních záruk pro sledovací opatření, body 22 a 24.

¹²⁹ Doložka 14 standardních smluvních doložek Evropské komise pro mezinárodní předávání.

¹³⁰ Viz poznámka pod čarou 127.

¹³¹ Viz doporučení 01/2020 o opatřeních, která doplňují nástroje pro předávání s cílem zajistit soulad s úrovní ochrany osobních údajů v EU, v.2.0, bod 66.

dodržování jejich povinností podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zejména pokud jde o informace, které mají být poskytnuty správci, a případně podmínky pro mezinárodní předávání osobních údajů zpracovávaných jménem správce.¹³²

125. V neposlední řadě se pak v žádosti klade doplňující otázka:

Je-li odpověď na otázku 2a záporná, měla by být taková rozšířená výjimka místo toho vykládána jako doložený pokyn správce ve smyslu čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů?

126. S ohledem na výše uvedenou odpověď chápe EDPB zbývající otázku tak, že se strany mohou domáhat toho, aby formulace „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu*“ (buď doslovně, nebo ve velmi podobném znění) v jejich smlouvě byla vykládána jako doložený pokyn správce ve smyslu čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

127. EDPB nejprve zvažuje, zda je tento argument přijatelný, pokud právní požadavek nebo závazné nařízení vyplývá z práva Unie nebo členského státu (EHP).

128. EDPB konstatuje, že pojem „pokyny“ používaný v čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů se konkrétně vztahuje na správce, který stanoví, jaké zpracování údajů má zpracovatel provádět jeho jménem a jakým způsobem¹³³. Jakékoli ustanovení, které správce zahrne do smlouvy se svým poskytovatelem služeb / zpracovatelem a jehož podstatou není žádost o provedení zpracování osobních údajů jménem správce, se rovněž nepovažuje za pokyn ve smyslu čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Kromě toho budou muset být pokyny správce dostatečně přesné, aby zahrnovaly konkrétní zpracování osobních údajů, což není případ dotčeného znění. Kromě toho má (musí) být správce vždy v postavení – a má být ze zákona povinen v rozsahu, v jakém by pokyn ke zpracování osobních údajů jménem správce byl v rozporu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů – takový pokyn zrušit. Zpracovatel by pak měl vyhovět zrušení pokynu správce a zpracování ukončit.

129. Tím, že dává pokyny zpracovateli, uplatňuje správce v praxi své rozhodnutí o účelech a způsobech zpracování údajů, konkrétně tím, že uplatňuje vliv na klíčové prvky zpracování¹³⁴. Vliv správce na zpracování osobních údajů v zásadě zaniká, pokud právní předpisy EU nebo členského státu stanoví požadavky, aby zpracovatel prováděl zpracování osobních údajů, které správce není schopen usměrňovat nebo zastavit¹³⁵. Ačkoli správce může zpracovateli připomenout, aby se řídil právem EU nebo členského státu, nelze to chápat jako pokyn ve smyslu čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů¹³⁶. Samotné obecné nařízení o ochraně osobních údajů tento stav uznává, a to právě tím, že poukazuje na to, že zpracovatel musí provádět zpracování pouze na základě doloženého pokynu správce, pokud mu toto zpracování již neukládají právo Unie nebo členského státu,

¹³² Zejména povinnost správce zajistit, aby v souvislosti se zpracováním mimo EHP mohlo být zpracování ze strany zpracovatele uloženo pouze právem třetí země, která zajišťuje v zásadě rovnocennou úroveň ochrany. Viz rovněž body 116–122 výše.

¹³³ Pokyny EDPB 07/2020, bod 116.

¹³⁴ Pokyny EDPB 07/2020, bod 20.

¹³⁵ V tomto ohledu by se pak mohlo jednat o situaci stanovenou v čl. 4 bodě 7 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který stanoví, že jsou-li účely a prostředky zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení. Viz rozsudek SDEU ze dne 11. ledna 2024, *Belgický stát (Données traitées par un journal officiel)*, věc C-231/22, ECLI:EU:C:2024:7, body 28–30, 35 a 39; pokyny EDPB 07/2020, body 22–24.

¹³⁶ V případě takového upozornění se bude mít naopak za to, že správce zavádí smluvní záruky, které zajistí, že zpracování jménem správce bude splňovat všechny požadavky obecného nařízení o ochraně osobních údajů a zajistí ochranu práv subjektu údajů.

kteře se na správce vztahuje (čl. 28 odst. 3 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů), a musí neprodleně informovat správce, pokud tento pokyn porušuje obecné nařízení o ochraně osobních údajů (čl. 28 odst. 3 poslední pododstavec obecného nařízení o ochraně osobních údajů).

130. EDPB se domnívá, že výše uvedené odůvodnění platí i v případech, kdy právní požadavek nebo závazné nařízení vyplývá z práva třetí země. V této situaci dotčené právní předpisy omezují vliv, který může správce mít na zpracování údajů.
131. Kromě výše uvedeného doložka, podle které se zpracovatel zavazuje zpracovávat osobní údaje pouze na základě doložených pokynů správce, „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu*“ sama o sobě naznačuje, že zpracování na pokyn správce je pravidlem, ačkoliv existuje výjimka právě pro zpracování nikoli na základě pokynu správce (jak dokládá slovo „pokud“). Kromě toho stále záleží na rozhodnutí zpracovatele, zda splní právní požadavek nebo závazné nařízení, které se na něho vztahuje, nebo zda bude čelit právním důsledkům toho, že tak neučiní.
132. Na tomto základě dospěl EDPB k závěru, že výraz „*pokud mu toto zpracování již neukládají právo nebo závazné nařízení vládního orgánu*“ (doslovně nebo velmi podobně formulovaný) nelze vykládat jako doložený pokyn správce. Správce zůstává odpovědný, pokud nezajistil, aby (dílčí) zpracovatel zpracovával osobní údaje pouze na základě jeho doložených pokynů. To však neplatí v případě, kdy je zpracování vyžadováno právními předpisy EU nebo členského státu nebo v případě zpracování mimo EHP právem třetí země, které se na (dílčího) zpracovatele vztahuje, a toto právo zajišťuje v zásadě rovnocennou úroveň ochrany.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

předsedkyně

(Anu Talus)